

รายงานการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2
ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง
อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

โดย
มหาวิทยาลัยนเรศวร

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ
กันยายน 2565

บทสรุปผู้บริหาร

การประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ 1.) เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ และ 2.) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการ ให้บริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 16 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 8,263 คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มจากประชาชนที่มาใช้บริการ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 381 กลุ่มตัวอย่าง

โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวคำถามไว้ใน 2 ตอนหลัก คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Check list ประกอบด้วยข้อมูลส่วนต่าง ๆ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ

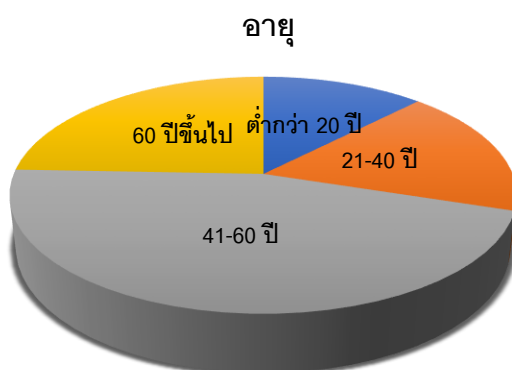
การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows V. 13.0 เพื่อการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษา

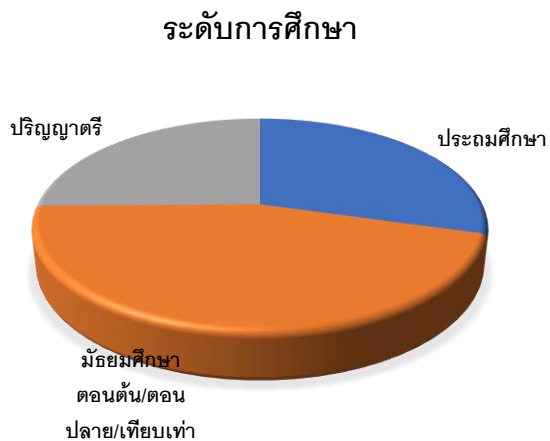
เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 192 คน (ร้อยละ 50.39) เพศหญิง 189 คน (ร้อยละ 49.61)

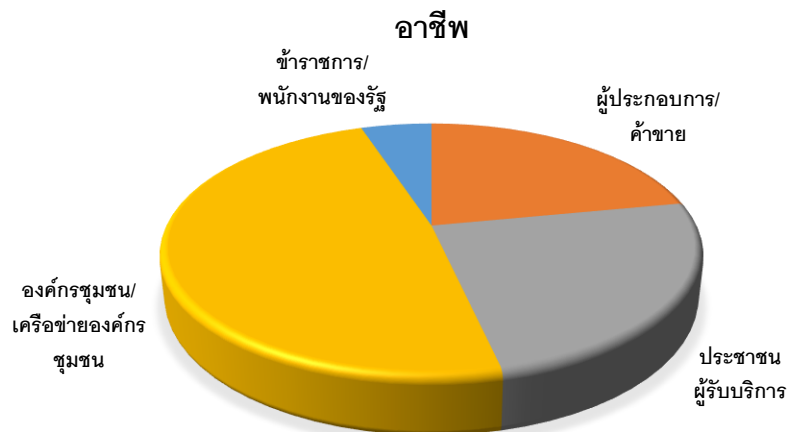
อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41- 60 ปี 174 คน (ร้อยละ 45.67) โดยมีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีน้อยที่สุด 47 คน (ร้อยละ 12.34)

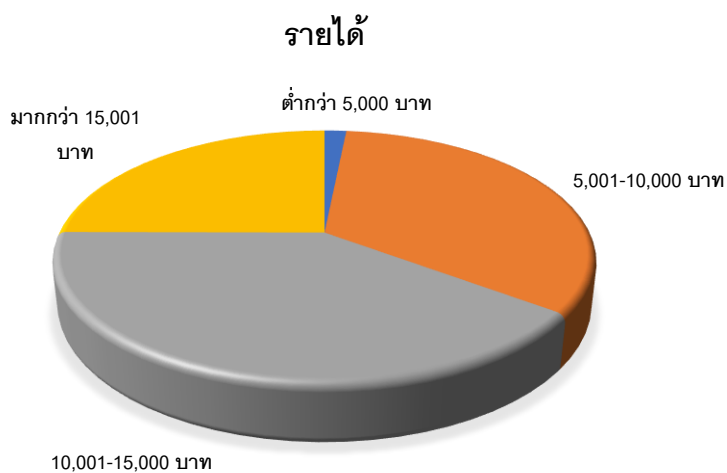
ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า 173 คน (ร้อยละ 45.40) และไม่มีผู้ไม่ได้เรียนหนังสือและสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นประชาชนผู้มารับบริการ 172 คน (ร้อยละ 45.14) โดยที่กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐน้อยที่สุด 26 คน (ร้อยละ 6.82)

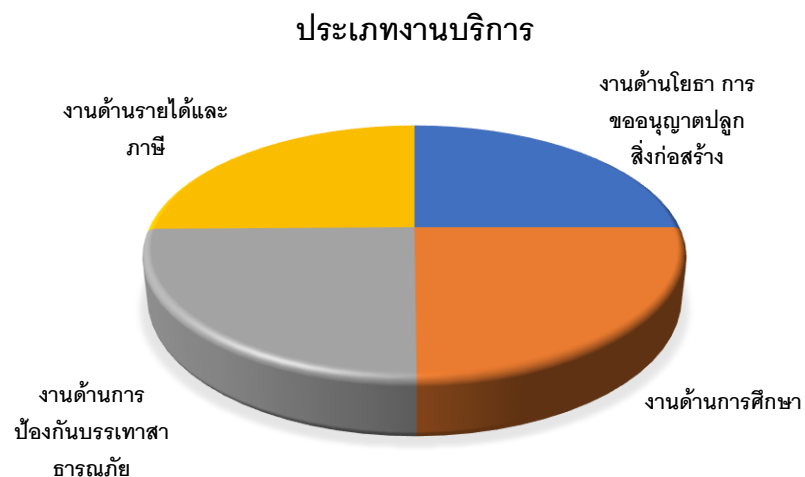
รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาท/เดือน 152 คน (ร้อยละ 39.90) และไม่มีผู้ที่ไม่มียาได้

สรุปภาพรวมของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ประเภทงานบริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด งานด้านรายได้และภาษี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 และประเภทงานบริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ งานด้าน

การศึกษาและงานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 แต่ก็ยังได้รับระดับความพึงพอใจจากผู้รับบริการฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ประเภทงานบริการ		ระดับความพึงพอใจ			
		$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	แปลผล
1	งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
2	งานด้านการศึกษา	4.73	0.52	94.60	มากที่สุด
3	งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	4.73	0.50	94.60	มากที่สุด
4	งานด้านรายได้และภาษี	4.79	0.50	95.80	มากที่สุด
5	งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
รวม		4.75	0.52	95.00	มากที่สุด

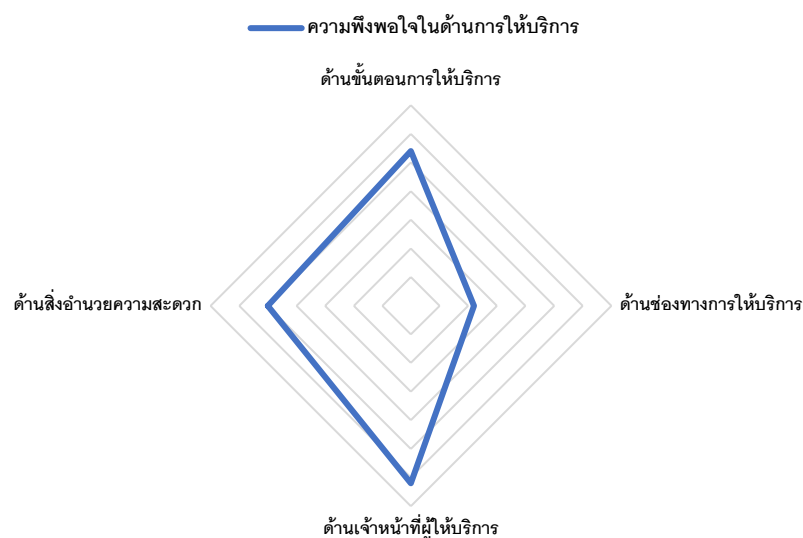

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวย จังหวัดพะเยา โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงานที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ 9 คะแนน

ภาพรวมระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก	ระดับความพึงพอใจ			คะแนนตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ ตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95	มากที่สุด	9

2.1) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

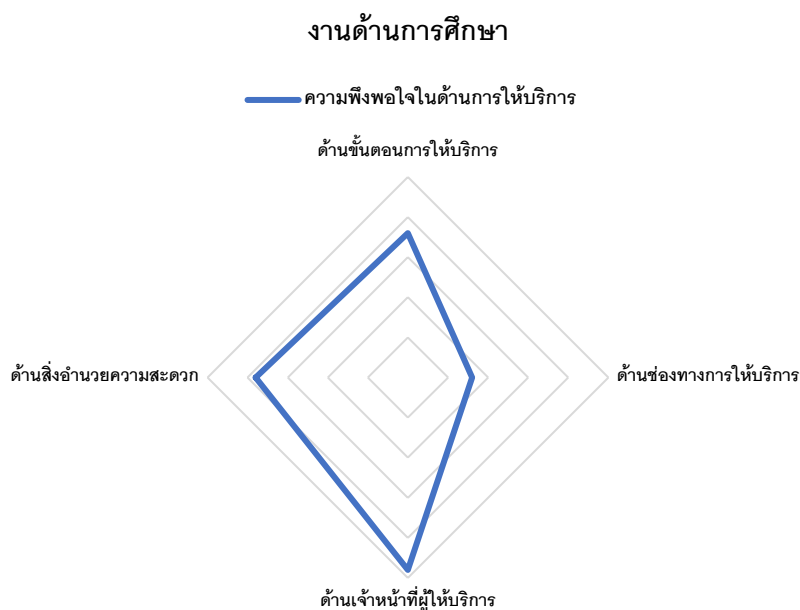
งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้างที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

2.2) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.63$) คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.55$) คิดเป็นร้อยละ 91.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

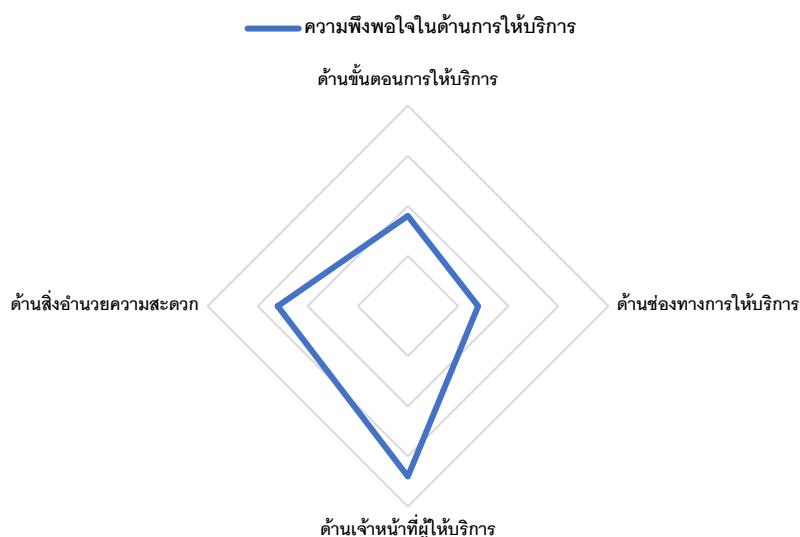

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษาที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

2.3) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.76$) คิดเป็นร้อยละ 95.20 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.71$) คิดเป็นร้อยละ 94.20 โดยมีช่องมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

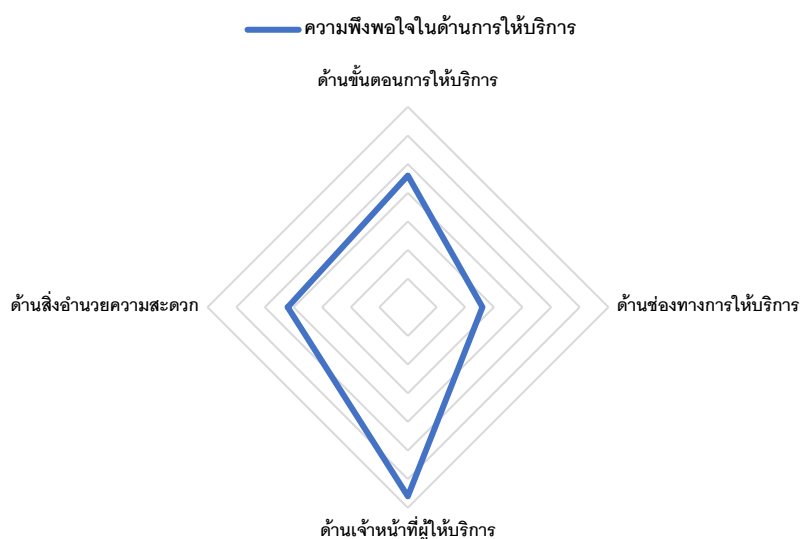

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

2.4) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.84$) คิดเป็นร้อยละ 96.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.87$) คิดเป็นร้อยละ 97.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.74$) คิดเป็นร้อยละ 94.80 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.70$) คิดเป็นร้อยละ 94.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

งานด้านรายได้และภาษี

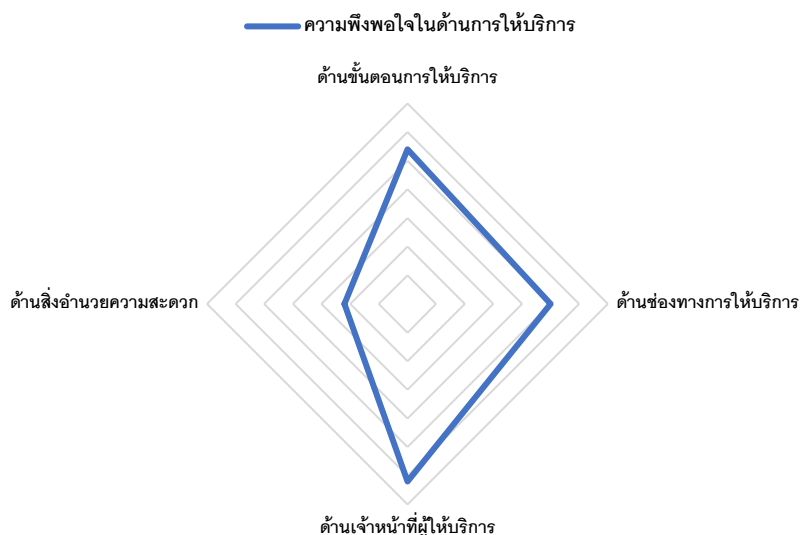

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษีที่ได้มาเทียบเกณฑ์ค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.80 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษี	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.79	95.80	มากที่สุด

2.5) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่าด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ และมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยจุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก และมีความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

นอกจากนี้ ในการสอบถามความคิดเห็นของผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้แบบสอบถามที่มีคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงสิ่งที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรปรับปรุงสามารถสรุปข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้

- ควรมีนโยบายด้านการให้บริการออนไลน์ที่ครอบคลุม สะดวก และง่ายต่อการเข้าถึง และสะดวกต่อการใช้งาน ซึ่งอาจดำเนินการในรูปของสื่อ Social Media หรือสื่อสาธารณะ
- ควรมีการประสานความร่วมมือทางวิชาการไปยังสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษา และจัดทำระบบการให้บริการออนไลน์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้เข้ารับบริการได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการวิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้

ข้อค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) เชนนโยบาย

แม้ว่าผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการเป็นสำคัญ แต่กระนั้นก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงก็ควรหยุดการพัฒนา

หากแต่ยังต้องพัฒนาการบริหารจัดการ และการบริการเพื่อตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านตามที่ผู้รับบริการคาดหวัง รวมถึงควรมีการผลักดันประเด็นยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมต่อไป

2) เชิงปฏิบัติการ

ควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติในงานต่างๆ จะได้พัฒนาตนเองในการให้บริการประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

3) เชิงวิชาการ

ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงลึกถึงการถอดบทเรียนปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ตรงต่อความต้องการของผู้เข้ารับบริการ โดยอาจทำเป็นโครงการวิจัยและพัฒนา เพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลกให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการมากยิ่งขึ้น

(ดร.กมลเศ โปธิกนิษฐ)

หัวหน้าโครงการ

ผู้รับรองผลการประเมิน

กันยายน 2565

คำนำ

การประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ 1.) เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ และ 2.) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยการวิจัยประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการ ให้บริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ และประชาชน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องที่ได้ให้ความร่วมมือ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการประเมินความพึงพอใจการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

(ดร.กมลศ โปธิกนิษฐ)

หัวหน้าโครงการ

ผู้รับรองผลการประเมิน

กันยายน 2565

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 1: บทนำ	1-6
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2: แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และบริบทของพื้นที่	7-49
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
2.4 บริบทของพื้นที่	34
บทที่ 3: วิธีดำเนินการวิจัย	50-54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	50
3.3 เครื่องมือวิจัย	51
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	52
3.6 การนำเสนอข้อมูล	54
บทที่ 4: ผลการศึกษา	55-69
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความพึงพอใจในการรับบริการ	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บทที่ 5: สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	70-76
5.1 สรุปผลการศึกษา	71
5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	76
บรรณานุกรม	77-83
ภาคผนวก	84-98

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐไว้อย่างเป็นรูปธรรม ดังปรากฏในนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหาร ราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ จัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

ปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ยังคงสานเจตนารมณ์เดิมในการกำหนดบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ใน 2 หมวด ได้แก่ หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ และหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรา 76 ซึ่งกำหนดว่ารัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐ ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนา เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2560, หน้า 19) ซึ่งเป็นการขยายอำนาจหน้าที่ของ อปท. ให้มีบทบาทที่ชัดเจน และกว้างขวางขึ้น อันเป็นผลให้รัฐต้องส่งเสริมให้ อปท. มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ บทบัญญัติในหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการให้อิสระแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการบริหาร จัดการตนเองอย่างแท้จริง โดยในมาตรา 249 ได้กำหนดให้มีการจัดการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นตาม “เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น” อย่างแท้จริง (ปกรณ์ ศิริประกอบ และศุภชัย ยาวะประภาส, 2560)

จากหลักการดังกล่าว จึงนำมาสู่แนวทางการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกำหนดให้มีการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินโดยปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสมตามภารกิจหน้าที่ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และให้เกิดเอกภาพคล่องตัว ในการบริหารจัดการ ซึ่งสภานิติบัญญัติได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ส่งผลให้มีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีการทำหน้าที่สำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล สร้างความเข้มแข็ง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดบริหารจัดการที่ดีตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้หลักการดังกล่าวข้างต้นได้ดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับ “การให้บริการประชาชน” ของภาครัฐที่เกิดขึ้นภายใต้ปรัชญาเรื่องความพยายามที่จะปฏิรูปการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้บรรลุผลที่สำคัญที่สุดคือประชาชนผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังปรากฏในนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหาร ราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริการกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ จัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา ทั้งในประเทศและต่างประเทศก็ต่างพยายามกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่จะพัฒนาคุณภาพในการบริการสาธารณะให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความพึงพอใจ” ต่อขั้นตอนการให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ทัศนคติและจิตบริการของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อประชาชนให้เปรียบเสมือนเป็น “ลูกค้า” ตามแนวคิดของภาคเอกชน และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่างๆ ที่รัฐควรจัดหาเพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง แต่การประเมินความพึงพอใจอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ จะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในองค์กรภาครัฐด้วย ซึ่งแนวคิดการบริการสาธารณะในประเทศไทยนั้นได้นำแนวคิดสัญญา/ข้อตกลงการบริการสาธารณะมาใช้กับทุกส่วน

ราชการ โดยให้มีการปรับปรุงพัฒนาการบริการ สาธารณะโดยให้มีการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นเป้าหมายมากขึ้น และจัดสรรงบประมาณโดยยึดหลักการสำคัญของการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการให้บริการภาครัฐที่มากยิ่งขึ้น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการจัดตั้งรูปแบบการปกครองในระดับท้องถิ่น ซึ่งเกิดขึ้นจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยธรรมาภิบาลอำนาจให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยตนเองภายใต้โครงสร้างการบริหารที่กฎหมายกำหนด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งหลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 4 หลักการสำคัญ ประกอบด้วย 1) หลักผลประโยชน์มหาชนของรัฐ 2) หลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นในการจัดบริการ 3) ความสามารถของท้องถิ่น และ 4) หลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ (สุภชชา พันเลิศพาณิชย์, 2555) ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นเฉพาะการจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เท่านั้น สอดคล้องกับแนวคิดในการให้ประชาชนได้ปกครองและบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยตนเอง ทั้งนี้ เนื่องจากการปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ปัญหาและความต้องการของประชาชน ดังนั้น การบริหารจัดการท้องถิ่นต่างๆ ของตนเอง จึงเป็นการแก้ปัญหาหรือให้บริการสาธารณะต่างๆ ตรงกับความต้องการของประชาชน และเกิดความ รวดเร็ว นอกจากนี้ การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย แบ่ง เบาภาระของรัฐบาลทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง และเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง โดยส่วนราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นผู้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา สนับสนุน และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของส่วนราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อการปฏิบัติราชการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลอีกทางหนึ่งด้วย (โกวิท พวงงาม, 2550, หน้า 121-125)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงตระหนักในบทบาทและหน้าที่ดังกล่าว ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญของการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยในแต่ละปีจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐาน การปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการบริหารจัดการ (2) ด้านการ บริหารงานบุคคลและกิจการสภา (3) ด้านการเงินและการคลัง และ (4) ด้านการบริการสาธารณะ ซึ่งเป็น การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดใน

4 มิติ ได้แก่ (1) มิติด้านประสิทธิผล (2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (3) มิติด้านประสิทธิภาพ และ (4) มิติด้านพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะการประเมินด้านการบริการสาธารณะ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีการสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่ได้รับการขึ้นบัญชีรายชื่อจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.) คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด (ก.ท.จ.) และ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ทำการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการสาธารณะ ใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ 2) ด้าน ช่องทางการให้บริการ 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติราชการในด้านต่างๆ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่น ทั้งด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ดังนั้น จึงเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริการแก่ประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อให้การบริการประชาชนเป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น จึงมอบหมายให้มหาวิทยาลัยนเรศวร ทำการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการ ให้บริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

1.2.2 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ใน 4 ด้านหลัก ประกอบด้วย

- 1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ
- 2) ด้านช่องทางการให้บริการ
- 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเขตพื้นที่ที่จะทำการศึกษาวิจัยไว้ที่ตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาสิงหาคม-กันยายน 2564

1.3.4 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 16 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 8,263 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มจากประชาชนที่มารับบริการ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 381 กลุ่มตัวอย่าง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

1.4.2 ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกความชอบ ความพอใจ ความต้องการของประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

1.5.2 ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนที่มาติดต่อขอใช้บริการทุกๆ ด้านจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

1.5.3 หน้าที่ความรับผิดชอบ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 5 งานบริการ ประกอบด้วย

- 1) งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง
- 2) งานด้านการศึกษา
- 3) งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- 4) งานด้านรายได้และภาษี
- 5) งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และบริบทของพื้นที่

การประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาได้ค้นคว้ารวบรวม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อนำมาสู่แนวคิดโดยการศึกษา รวมทั้งใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายผลการศึกษาที่ได้ต่อไป ซึ่งประกอบไปด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 บริบทของพื้นที่

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

จากการทบทวรรณกรรม พบว่า นักวิชาการได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับความพึงพอใจ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นๆ ไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

1.) แนวคิดของแครธวอล และคณะ

มีการจำแนกจุดประสงค์การศึกษาด้านความรู้สึกของแครธวอล และคณะ (Krathwohl. 1964 อ้างถึงใน ขวลิต ชูกำแพง, 2550, หน้า 107) โดยสรุปความหมายที่สำคัญได้ดังนี้

- การรับรู้ (Receiving) เป็นขั้นแรกของความรู้สึก ถือเป็นการสัมผัสเบื้องต้น เพียงรับรู้ได้ เห็น จะเรียกว่าเป็นขั้นการจดจำสิ่งที่ได้รับการสัมผัสจากประสาทสัมผัสของเราก็ได้
- การตอบสนอง (Responding) เมื่อเลือกพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเรียบร้อยแล้ว ก็จะถึงความรู้สึกขั้นนี้ซึ่งเป็นขั้นที่มีจิตใจจดจ่อ นั่นคือการเกิดความสนใจ ชื่นชอบ กิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น
- การเห็นคุณค่า (Valuing) ในขั้นนี้เป็นความรู้สึกเห็นคุณค่าของสิ่งของ ปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมซึ่งตนเองได้รับและซึมซับมาตั้งแต่ต้น ความรู้สึกอันนี้อาจยอมรับหรือไม่ยอมรับคุณค่าก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา

คุณค่า พฤติกรรมระดับนี้ค่อนข้างจะคงเส้นคงวาในการแสดงความรู้สึกและรับรู้คุณค่าสิ่งต่างๆ โดยเจตคติเป็นความรู้สึกระดับนี้

- การจัดระบบคุณค่า (Organization) ขั้นความรู้สึกที่แล้วมามนุษย์ย่อมเห็นคุณค่าหรือค่านิยมมากมายที่ผ่านเข้ามาในประสบการณ์ของชีวิต แต่ความรู้สึกของมนุษย์จะนิยมชมชอบเฉพาะกลุ่มค่านิยมใดค่านิยมหนึ่งเท่านั้น การจัดระบบในระดับนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งอาจจะให้อยู่ในกลุ่มก้อนหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน หรืออาจจัดตามความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรืออาจจัดเอาตัวที่เด่นมากหรือกระจายมากที่สุดก็ได้มาตัวหนึ่งระบบดังกล่าวจะสร้างขึ้นจากค่านิยมส่วนย่อยๆ นำมาประสานสัมพันธ์กัน การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในระยะเป็นผู้ใหญ่จะยากกว่าในระยะเป็นเด็ก เพราะความยึดติดสิ่งที่คิดว่าดีคงพิจารณามานานแล้ว
- การสร้างลักษณะนิสัยตามค่านิยม (Characterization) เป็นขั้นสั่งสมความรู้สึกเป็นรูปเป็นแบบมาจนกระทั่งจึงกลายเป็นลักษณะนิสัย เป็นแนวความเชื่อถือศรัทธา แนวปรัชญาชีวิต มีลักษณะส่วนตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของเขา คือรู้ว่าเขาคือใคร มีอุดมคติ มีแนววิถีเป็นของตน ความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกที่สั่งสมมาตั้งแต่ขั้นแรกจนเกิดการเลือกสรรยึดติดเป็นของตน เป็นวิถีดำเนินชีวิต เป็นเป้าหมายปลายทางชีวิต เรียกว่าเป็นความรู้สึกที่ตกตะกอนแล้วกลายเป็นบุคลิกภาพ กล่าวได้ว่าความรู้สึกนั้นเป็นความต่อเนื่อง ไม่ได้รู้สึกเป็นท่อนๆ แต่มีทิศทางและความเข้มข้นแตกต่างกันแต่ละชั้นของความรู้สึก จึงเกี่ยวข้องเชื่อมโยงต่อเนื่องกันละเอียดละออนมาก ระดับความรู้สึกจะเริ่มด้วยความเข้มข้นน้อยไปสู่ความเข้มข้นมากจนยึดติดเป็นลักษณะนิสัยของคนในที่สุด

2.1.2 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Wants) หรือแรงจูงใจ (Motivation) (Wolman อ้างในมนต์ชัย แก้วหลวง, 2543, หน้า 7) ในทำนองเดียวกัน Porter and lawler อ้างในมนต์ชัย แก้วหลวง, 2543, หน้า 7) นิยามไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง แนวคิดหรือทัศนคติอย่างหนึ่ง เป็นสภาวะรับรู้ภายในซึ่งเกิดจากความคาดหวัง ถ้าได้รับตามที่คาดหวังความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าได้น้อยกว่าที่คาดหวังก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ

ในส่วนของผู้ชีพ อ่อนโคสูง อ้างในทวีป ยอดเศรณี (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึก น้ำใจที่คนเรามีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นเหตุการณ์ บุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานที่ โดยตอบสนองในรูปที่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องมีประสบการณ์ทางตรงหรือทางอ้อมต่อสิ่งนั้นมาก่อน

สอดคล้องกับอนุศักดิ์ จันทร์มา (2537) ที่กล่าวว่า ทศนคติและความพึงพอใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดสามารถใช้ทดแทนกันได้ เพราะสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นๆ ทศนคติทางบวก จะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ว่าหมายถึง ทศนคติที่เป็นคุณภาพรวมยอดของความรู้สึกพอใจและไม่พอใจที่ผ่านมา ทศนคติที่แสดงออกให้ทราบว่าเขามีความพอใจหรือไม่ โดยประเมินดูงานและปฏิบัติงาน

สำหรับวิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531) กล่าวว่า ความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

ส่วนมนตรี เฉียบแหลม (2536) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้น ไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยองค์ประกอบของการบริหาร

นอกจากนี้ ชรีณี เดชจินดา (2530) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้ดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

คำนิยามดังกล่าวข้างต้นได้ให้ความหมายไปในทำนองเดียวกันกับมณีวรรณ ต้นไทย (2533) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจหลังการได้รับบริการว่าเป็นระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในด้านต่างๆ ดังนี้คือ

- ด้านความสะดวกที่ได้รับ
- ด้านตัวเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ
- ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ
- ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

จากการให้ความหมายของผู้รู้ที่ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกพอใจในการรับบริการหรือการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการของประชาชน ประชาชนจะมีความพึงพอใจอย่างมากเมื่อสิ่งที่ตนคาดหวังได้รับการตอบสนองในระยะเวลาที่เหมาะสม แต่ถ้า

หากการตอบสนองนั้นไม่เป็นไปตามที่คาดหวังหรือตามจุดมุ่งหมายและในระยะเวลาที่ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้ความพึงพอใจน้อยตามลำดับ และระดับความพึงพอใจยังสามารถที่จะวัดประสิทธิภาพของการบริการได้

2.1.3 ลักษณะของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการ ดำเนินงานบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะทั่วไปมีดังนี้

1.) ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่น และสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์ การเรียนรู้ สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เป็นเช่นเดียวกัน บุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการ หรือคุณภาพของการบริการ ซึ่งประสบการณ์ ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่างๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2.) ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์บริการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539, หน้า 24-37)

2.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการ เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้รับบริการต่อการให้บริการ ซึ่งปัจจัยที่มี ผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1.) สถานที่บริการ การเข้าถึงการบริการได้สะดวกเมื่อประชาชนมีความ ต้องการ ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ ทำเล ที่ตั้ง และการกระจายสถานที่ บริการให้ทั่วถึง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ

2.) การส่งเสริมแนะนำการบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้น ได้จากการ ได้ยินข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่นกล่าวขานถึงคุณภาพของการบริการไปใน ทางบวก ซึ่งหากตรงกับความเชื่อถือที่มีก็จะมีความรู้สึกกับบริการดังกล่าวอันเป็น แรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการตามมาได้

3.) ผู้ให้บริการ ผู้บริหารการบริการ และผู้ปฏิบัติบริการล้วนเป็นบุคคลที่ มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติ งานบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น ผู้บริหาร การบริการที่วางนโยบายการบริการโดยคำนึงถึงความสำคัญของประชาชนเป็นหลักย่อม สามารถตอบสนองความ

ต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจได้ง่ายเช่นเดียวกับ ผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานบริการที่ตระหนักถึงประชาชนเป็นสำคัญ แสดงพฤติกรรมบริการ บริการและสนองบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยความสนใจ เอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึก ของการบริการ

4.) สภาพแวดล้อมของการบริการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของ การบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้า ลูกค้ามักชื่นชมสภาพแวดล้อมของการ บริการเกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารสถานที่ การตกแต่งภายในด้วยเฟอร์นิเจอร์และการ ให้สีสันทน การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนตลอดจนการออกแบบวัสดุ เครื่องใช้งานบริการ จดหมาย ของจดหมาย เป็นต้น

5.) กระบวนการบริการ วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการ เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน ประสิทธิภาพของการจัดการ ระบบการบริการ ส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองต่อ ความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539, หน้า 38-40)

2.1.5 ขอบข่ายของความพึงพอใจ

โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจนิยม ศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน (Job satisfaction) และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ (Service satisfaction) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษามิติ ด้านความพึงพอใจในการรับบริการ ซึ่งสามารถขยายความได้ดังนี้คือ

1.) การศึกษาความพึงพอใจในงาน (Job satisfactions) เน้นการประเมินค่าโดยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลทำให้ความพึงพอใจในงานแตกต่างกันไป เช่น ลักษณะของงานที่ทำ ความก้าวหน้า การบังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล ดังรายละเอียดดังนี้

- ลักษณะของงาน (Type of work) หมายถึง ลักษณะของงานที่ต้องใช้ ทักษะความสามารถ ซึ่งทำให้บุคคลเห็นค่าและมีความสนใจในงานมากกว่างานที่มีลักษณะแบ่งแยกกันไปทำคนละเล็กคนละน้อย และยังพบว่างานที่เปิดโอกาสให้คนได้ใช้ความสามารถและความชำนาญ มีผลทำให้บุคคลเกิดความพอใจในงาน

- ความก้าวหน้า (Promotion) ในเรื่องความก้าวหน้าโดยการเลื่อนขั้นหรือ เลื่อนตำแหน่งก่อให้เกิดการทำนาย ที่จะทำงานในตำแหน่งและหน้าที่ใหม่ และยังเป็นการหาประสบการณ์ใหม่ด้วยในการที่จะทำงานจนได้รับความดีความชอบสูงขึ้นไปอีก

- การนิเทศงาน (Supervision) รูปแบบของการนิเทศงานที่ดีควรเป็น รูปแบบที่ให้ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งรูปแบบนี้มีส่วนทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกพอใจสูงกว่าการให้ปฏิบัติแบบเผด็จการ

- เพื่อนร่วมงาน (Co-worker) มาตรฐานของการทำงานแต่ละคน จะดี หรือไม่ดีขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานด้วย กลุ่มอิทธิพลต่อมาตรฐานการทำงานและความพอใจของบุคคล คือ (1) หากบุคคลทำงานมีความเชื่อมั่นในกลุ่มที่ทำงาน ก็จะทำให้ผลผลิตดีขึ้น ได้รับความร่วมมือและให้ประโยชน์แก่กลุ่มมากที่สุด (2) สัมพันธภาพในกลุ่มมีความกลมกลืนกันอย่างไร ใกล้ชิด จะมีส่วนทำให้ทุกคนภายในกลุ่มปฏิบัติงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ถ้าหากกลุ่มมีความกลมเกลียวรักใคร่กันดีและมีจุดมุ่งหมายเป็นประโยชน์จะทำให้ผลผลิตสูงขึ้น

2.) สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล (Benefits and services) เป็นลักษณะที่หน่วยงานได้จัดผลประโยชน์และบริการต่างๆ ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน นอกเหนือจากค่าจ้าง เพื่อเป็นการจูงใจบุคลากรให้อยู่กับหน่วยงานนานที่สุด มีความพึงพอใจ ขวัญดี และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

3.) การศึกษาความพึงพอใจในบริการ (Service satisfaction) ซึ่งเน้นการประเมินค่า โดยลูกค้าหรือผู้รับบริการต่อการจัดบริการเรื่องในเรื่องหนึ่ง หรือชุดของบริการที่กำหนดขึ้น ซึ่งเป้าหมายของการศึกษาทั้งสองมิตินี้เป็นไปเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงในระดับความพึงพอใจและค้นหาเหตุปัจจัยแห่งความพึงพอใจนั้น ในกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งจะเห็นว่า แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคตินั้นค่อนข้างจะมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวาง โดยศึกษาในองค์ประกอบด้านต่างๆ ดังนี้

- องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นลักษณะของความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้มี 2 ลักษณะคือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เป็นใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ

- องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) สมองของบุคคลรับรู้ และวินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ เกิดเป็นความรู้ ความคิดเกี่ยวกับวัตถุบุคคลหรือสภาพการณ์ขึ้น องค์ประกอบทางความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติออกมาว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

- องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็นการที่จะกระทำหรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (Reactionary feeling) ต่อสิ่งเร้า (Stimulant) ที่แสดงออกมา (Yield) ในลักษณะของผลลัพธ์สูงสุด (Final outcome) ของกระบวนการประเมิน (Evaluative process) โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศ ทางบวก (Positive direction) หรือทิศทางลบ

(Negative direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉยๆ (Non-reaction) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้ (Vroom, 1967, p. 90)

2.1.6 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยทำให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงานที่เกี่ยวกับการให้บริการ นอกจากผู้บริการจะดำเนินการให้ ผู้ทำงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานแล้ว ยังจำเป็นต้องดำเนินการที่จะทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจด้วย เพราะปัจจัยความเจริญก้าวหน้าที่สำคัญ ประการหนึ่งคือ จำนวนผู้มาใช้บริการ ดังนั้น ผู้บริการที่ชาญฉลาดจึงควร อย่างยิ่งที่จะศึกษาให้ลึกซึ่งถึงปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้มาใช้บริการ เพื่อที่จะได้ใช้แนวทางในการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งในการให้บริการเป้าหมายสำคัญของบริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการ

จอห์น ดี มิลเลท (John D. Millett) ได้ให้ทัศนะว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการของหน่วยงานของรัฐว่า ควรพิจารณาจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ

1) การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable service) หมายถึง ความยุติธรรมใน การบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่า คนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนได้รับ การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการ ให้บริการเดียวกัน

2) การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely service) หมายถึงการให้บริการจะต้องมอง ว่า ให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ จะถือว่า ไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3) การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะ ต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (Ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและ สถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical location) นอกจากนี้ มิลเลท ยังเห็นว่าความเสมอภาค หรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมายเลยถ้ามี จำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมแก่ผู้ มาใช้บริการ

4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service) หมายถึง การให้บริการ สาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลักไม่ใช่ยึดความ พึงพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive service) หมายถึง การให้บริการ สาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเพิ่ม ประสิทธิภาพหรือสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม (Millett, 1954, pp. 397–400)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย

การประเมินนโยบายเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งในของกระบวนการนโยบาย (Policy Process) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เป็นการดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายเพื่อการตัดสินใจ โดยหลักการสำคัญอยู่ที่เป็นวิธีปฏิบัติเพื่อการคาดการณ์ ประมาณการ การวัด ประเมินผลนโยบาย ทั้งในส่วนเนื้อหาของนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการดำเนินนโยบาย รวมถึงเป็นการสะท้อนถึงการส่งผลกระทบในด้านใดด้านหนึ่งต่อผู้ส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนยังเป็นขั้นตอนที่นำมาซึ่งข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายต่อไป หรืออาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือแม้กระทั่งการตัดสินใจที่จะยุตินโยบายนั้นๆ ในอนาคต ดังนั้น ในการทำความเข้าใจในการประเมินนโยบาย จำเป็นต้องมีการวางพื้นฐานความรู้ตั้งแต่แนวคิด เพื่อนำไปสู่ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบสำหรับการประยุกต์ใช้ในการประเมินผล ตลอดจนเทคนิควิธีที่ใช้ในการประเมินผลที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ และสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม รายละเอียดของเนื้อหาในส่วนนี้ประกอบด้วย

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบายมีความเกี่ยวข้องกับแนวทางการวิเคราะห์นโยบายใน 3 ลักษณะ คือ (1) การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้บรรลุ หรือสัมฤทธิ์ผล (2) การสร้างทางเลือกในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และ (3) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทางเลือกกับเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งทางเลือก การผสมผสาน และการจัดสรร หรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าที่ดีที่สุดให้กับแนวทางการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (Nagel, 1998, p. 7)

การประเมินมีวิวัฒนาการของความหมายผ่านเส้นทางการให้นิยามความหมาย ดังนี้ 1) การวัด (Measurement) 2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) 3) การตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Determining Congruence) 4) การช่วยผู้บริหารตัดสินใจ (Assist Decision Making) 5) การบรรยายอย่างลุ่มลึก (Description or Portrayal) และ 6) การตัดสินคุณค่า (Determining of Worth or Value) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2536)

รากฐานของทฤษฎีการติดตามประเมินผลนโยบาย มีที่มาจาก 2 ส่วน คือ (1) ฐานคิดที่ว่าด้วยการตรวจสอบได้ (Accountability) และ (2) การแสวงหาความรู้ทางสังคม (Social Inquiry) ความต้องการในการตรวจสอบเป็นเหตุผลของการประเมิน เนื่องจากสังคมต้องการทราบคำอธิบาย

เกี่ยวกับการใช้ภาษีอากร หรือการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในการดำเนินโครงการของรัฐ จึงเสนอให้มีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน และการแสวงหาความรู้ทางสังคมถึงระบบระเบียบ และวิธีการที่รัฐจะพิสูจน์ความถูกต้องในการประเมินนโยบายนั้นๆ ได้ และได้พัฒนาเป็นการประเมินในรูปแบบต่างๆ ตามมา

มาร์วิน อัลคิน (Marvin C. Alkin) ศาสตราจารย์กิตติคุณด้านการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลอสแอนเจลิส (University of California, Los Angeles) และเป็นผู้ก่อตั้งและอดีตผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการประเมินผลยูซีแอลเอ (UCLA Center for the Study of Evaluation) เขาได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการประเมินผล และทฤษฎีการประเมินผลเปรียบเทียบทั้งในสหรัฐอเมริกา และในยุโรป (UCLA, 2017) ในปี ค.ศ. 2004 ศาสตราจารย์มาร์วินได้เขียนหนังสือเรื่อง Evaluation roots: tracing theorists' views and influences โดยได้เสนอ “ต้นไม้ทฤษฎีของการประเมินผล” (Evaluation Theory Tree) ว่าด้วยรากฐานของแนวความคิด และทฤษฎีการติดตามประเมินผลนโยบาย โดยแบ่งกลุ่มรากฐานแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลออกเป็น 3 กลุ่มตามแนวความคิดของนักทฤษฎีในแต่ละกลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1: การประเมินที่เน้นวิธีการ (Methods)

การประเมินในยุคแรกมีรากฐานมาจากการวัดความรู้ในโรงเรียนโดยใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้คะแนนมาเป็นตัวชี้ระดับผลสัมฤทธิ์ การใช้แบบสอบถามสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนนั้นมีการใช้กันอย่างกว้างขวางในระบบการศึกษา ดดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 แล้วจึงขยายตัวสู่การประเมินผลนโยบายการบริการทางสังคมของรัฐด้านอื่นๆ เช่น ด้านสาธารณสุข และการพัฒนาชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้ การประเมินในยุคนั้นมุ่งสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะของสิ่งที่จะประเมิน ในขณะที่วิธีการด้านการวิจัยถูกนำมาใช้ในหลากหลายขั้นตอนของการดำเนินการประเมินผล ทั้งในส่วนของการตั้งสมมติฐาน การกำหนดวัตถุประสงค์ การสุ่มตัวอย่าง และการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

นักทฤษฎีในกลุ่มนี้มีความเห็นที่เหมือนกันว่า ในการประเมินแต่ละครั้งจะต้องมีจุดมุ่งหมายเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน แน่นนอน และผู้ประเมินต้องมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจว่าสารสนเทศใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจสำหรับผู้มีอำนาจตัดสินใจในนโยบาย เพื่อให้การประเมินนั้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน

กลุ่มที่ 2: การประเมินที่เน้นถึงการให้คุณค่าของสิ่งที่ประเมิน (Valuing)

นักทฤษฎีในกลุ่มนี้เชื่อว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่จะทำการประเมิน เพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนาสิ่งเหล่านั้น ในการประเมินหรือกำหนดคุณค่าของสิ่งใด ผู้

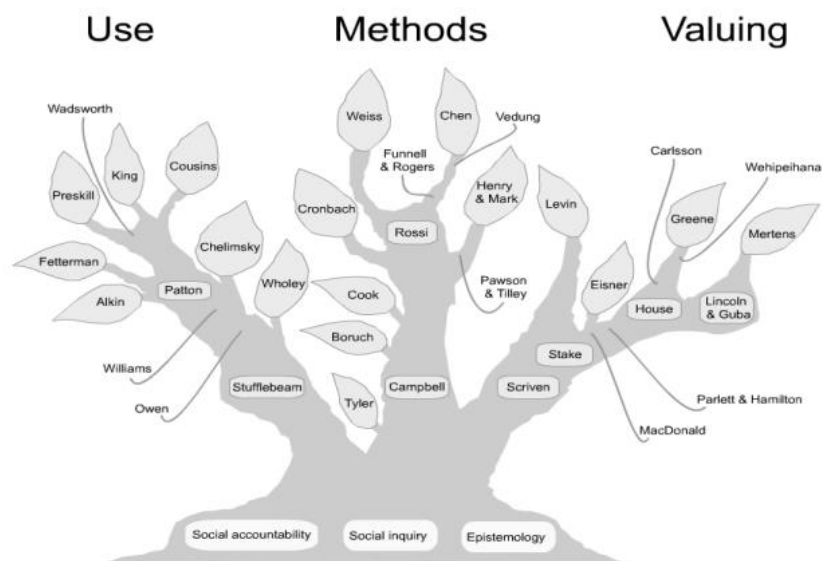
ประเมินจะทำการสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่สังเกตได้ที่เป็นตัวแทนของคุณค่านั้น โดยใช้วิธีการเชิงธรรมชาติ คือ หลักการตัดสินคุณค่าด้วยหลักเหตุผล และประสบการณ์ส่วนตัว หรือใช้วิธีการเชิงระบบโดยนำผลที่ได้จากการทดสอบสมมุติฐานที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้คุณค่าของสิ่งๆ นั้น แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ตั้งไว้

การให้ความสำคัญกับคุณค่าของสิ่งที่จะประเมินนั้นเป็นการมุ่งเน้นที่คุณค่าของสิ่งทำการประเมิน ทั้งในส่วนของคุณค่าภายใน (Merit) ที่ว่าด้วยคุณค่าที่แฝงเร้นอยู่ในสิ่งนั้นตลอดเวลา เช่น คุณค่าของทองคำ ที่เป็นตัวแทนของสิ่งมีค่า และหายาก บ่งบอกสถานะทางสังคม เป็นต้น รวมถึงการประเมินคุณค่าภายนอก (Value or Worth) ที่เป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับบริบทต่างๆ เช่น เวลา ระบบเศรษฐกิจ สังคม เช่น คุณค่าของทองคำ ตามราคาซื้อขายกันในท้องตลาด เป็นต้น

กลุ่มที่ 3: การประเมินที่เน้นถึงการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ (Use)

นักทฤษฎีในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญต่อการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการนำไปใช้ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ทำการประเมิน หรือสนับสนุนการตัดสินใจ หรือนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาสิ่งที่ทำการประเมิน ผลการประเมินจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการนำไปใช้ในขั้นต่อไป ดังนั้น ผู้ประเมินจึงควรทราบแนวทางในการตัดสินใจของผู้ต้องการใช้ข้อมูลจากการประเมิน เพื่อดำเนินการประเมินผลให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้สารสนเทศได้อย่างตรงจุด (Alkin, 2004, p. 13-18)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญต่อกระบวนการของนโยบาย ทั้งในส่วนของการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน หรือโครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ กระบวนการประเมินผลต้องได้รับการออกแบบมา โดยเฉพาะ มีการวางแผน ดำเนินการ จัดทำรายงาน และเพื่อให้ผลการประเมินผลได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จึงจำเป็นต้องมีการเผยแพร่สารสนเทศของการประเมิน ซึ่งทั้งนี้ ผู้ประเมินจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผล ตลอดจนต้องมีทักษะในการประเมินผลที่ดี เพื่อให้การประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ สามารถสะท้อนข้อมูลเพื่อการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

รูปภาพแสดง “ต้นไม้ทฤษฎีของการประเมินผล” (Evaluation Theory Tree)

(Alkin, 2004, p. 21)

2.2.2 รูปแบบการประเมินผลนโยบาย

จากรากฐานแนวคิดทฤษฎีทั้ง 3 กลุ่มทฤษฎี สามารถจัดกลุ่มและพัฒนาแนวคิดออกมาเป็น รูปแบบ (Model) หรือแนวทาง (Approach) ในการประเมินผลนโยบายที่สอดคล้องกับฐานคิดตาม กลุ่มแนวคิดทฤษฎีในข้างต้นได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ 1: รูปแบบการประเมินที่พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลที่เน้นวิธีการ (Methods) สามารถจำแนกรายละเอียดได้เป็น 4 รูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการบริหารโครงการ/ แผนงาน และการประเมินผลตามวัตถุประสงค์ (Goal-Based Approach, Behavioral Objective Approach)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของราฟ ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) นักการศึกษาชาวอเมริกันผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผล เขาเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดแนวทางการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา และมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายพื้นฐานของพระราชบัญญัติการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในปี ค.ศ. 1965 จนได้รับการขนานนามว่าเป็น "บิดาแห่งการประเมินและประเมินผลการศึกษา" (Nowakowski, 1983, p. 24-26)

ในปี ค.ศ. 1943 ไทเลอร์ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน โดยเสนอเป็นกรอบความคิดเป็นครั้งแรกในผลงานของเขาชื่อ The Importance in Wartime of Co-Operation between Schools and Parents โดยเขาได้เสนอรูปแบบการประเมินผลซึ่งถือเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective Based Model) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นรูปแบบการ

ประเมินที่ยึดวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นหลักในการประเมินความสำเร็จ โดยที่วัตถุประสงค์ของนโยบายจะทำหน้าที่เป็นทั้งเป้าหมายของการประเมินและเป็นผลลัพธ์ที่คาดหวัง ซึ่งสามารถนำมาเป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินผลสำเร็จของการดำเนินงานได้ ทั้งนี้ การกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายจำเป็นต้องมีความชัดเจนในรูปของการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้นในลักษณะของการตัดสินผลสำเร็จของการดำเนินงาน หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1986 ไทเลอร์ได้นำเสนอกรอบแนวคิดของการประเมินโครงการใหม่ (New Tyler, 1986) ในหนังสือชื่อ Educational Evaluation : New Roles, New Means โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 6 ส่วนคือ (1) การประเมินวัตถุประสงค์ (Appraising Objectives) (2) การประเมินแผนการเรียนรู้ (Evaluating the learning Plan) (3) การประเมินเพื่อแนะแนวในการพัฒนาโครงการ (Evaluation to Guide Program Development) (4) การประเมินเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Evaluation Program Implement) (5) การประเมินผลลัพธ์ของโครงการทางการศึกษา (Evaluating the Outcome of an Educational Program) และ (6) การติดตาม (Follow up) และการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) (ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษา และวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มปป.หน้า 29-30)

ตามทฤษฎีของไทเลอร์ขั้นตอนของการประเมิน ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนดังนี้

- (1) การกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการ
- (2) การจำแนกประเภทของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการไว้ให้

ชัดเจน

(3) การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วผู้เข้าร่วม โครงการจะต้องเกิดพฤติกรรมอะไรบ้าง อาจจะเป็นพฤติกรรมรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้

(4) การระบุสถานการณ์ กำหนด และเลือกเนื้อหาสำคัญ รวมทั้งวิธีการต่างๆ ที่จะให้ผู้เข้าร่วมนโยบาย/โครงการได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ในข้างต้น

(5) การคัดเลือกแนวทางการประเมินนโยบาย/โครงการ โดยเลือก และสร้าง หรือพัฒนาเครื่องมือ และเทคนิคการวัดผล ที่จะใช้ในการวัดพฤติกรรมตามที่ได้ระบุไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ระบุว่าได้มีการบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

(6) การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมนโยบาย/โครงการที่เกิดขึ้น

(7) การวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ตามจุดประสงค์เพื่อพิจารณาการบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและวัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า รูปแบบการประเมินของไทเลอร์เป็นรูปแบบที่มุ่งตรวจสอบหรือเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่คาดหวังกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงจากการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรหรือการดำเนินงานโครงการ การประเมินตามรูปแบบนี้จะช่วยให้ได้สารสนเทศซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์จึงเหมาะสำหรับการประเมินผลสรุปรวมหลังการดำเนินนโยบาย/โครงการที่สิ้นสุดลงแล้ว เพื่อตอบคำถามว่าหลังจากการดำเนินนโยบาย/โครงการแล้วได้ผลการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ดังนั้น ก่อนการประเมินผลสรุปรวมดังกล่าว จึงควรตรวจสอบความเป็นไปได้ของวัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการ ความน่าเชื่อถือของวัตถุประสงค์และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการกับวัตถุประสงค์ของแผนงาน วัตถุประสงค์ของแผนงานกับเป้าหมายของนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้วัตถุประสงค์ของนโยบาย/โครงการซึ่งจะใช้เป็นเกณฑ์หรือสิ่งเทียบการบรรลุวัตถุประสงค์มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน และมีคุณค่ามากที่สุด (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556, หน้า 20-21)

2) รูปแบบการประเมินผลแบบเชิงระบบ (Systematic Approach)

หรือแบบจำลองของ Rossi, Freeman and Wright's approach Model มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของปีเตอร์ รอสซี, โฮเวิร์ด ฟรีแมน และซอนย่า ไรท์ (Peter H. Rossi, Howard E. Freeman, and Sonia R. Wright) ในงานชื่อ Evaluation: A Systematic Approach ในปี ค.ศ. 1979 โดยเขาได้เสนอรูปแบบการประเมินผลอย่างเป็นระบบที่พยายามเน้นการประเมินที่มีการวางแผน การกำหนดวิธีการที่เป็นมาตรฐานและชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการประเมินที่มีความเที่ยงตรง และแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการประเมินผลแบบเชิงระบบ คือ วิธีการศึกษาสังคมอย่างเป็นระบบภายใต้เทคนิคการวิจัยรวมทั้งการนำองค์ความรู้ที่มีความหลากหลาย (Several Discipline) มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามแต่ละบริบท ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดกรอบความคิด และการรับรู้ (Conceptualization) การออกแบบ (Design) การวางแผน (Planning) และการนำไปใช้ (Implementation) ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวต้องมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างแน่ชัด และดำเนินการผ่านการเลือกใช้ระเบียบวิธีการประเมินอย่างเป็นระบบในการศึกษาข้อมูลหลักฐานต่างๆ อย่างรอบคอบ และครอบคลุมในประเด็นที่จะประเมิน รวมถึงการเลือกใช้เครื่องมือในการประเมินที่มีมาตรฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล และพยายามควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนให้มากที่สุด ในลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์มาตรฐานที่ประกาศไว้ล่วงหน้า หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งได้ว่าเป็นวิธีประเมินแบบปรนัยนิยม (Objectivism) โดยผู้ประเมินมีบทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญ

หรือเป็นผู้มีอำนาจในการประเมิน (Rossi and Freeman, 1993, p. 54; รัตนะ บัวสนธ์, มปป., หน้า 7)

ขั้นตอนของการประเมินผลแบบเชิงระบบ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอนดังนี้

(1) การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการประเมิน (Identifying Issues and Formulating Questions)

(2) การประเมินความต้องการ และเป้าหมายในการประเมินผล (Assessing the Need for a Program)

(3) การคัดเลือกระเบียบวิธี การประเมินผล (Identifying Evaluation Methodology) (การออกแบบการประเมินผล, การเลือกแนวคิดทฤษฎี, การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล)

(4) การกำหนดกลยุทธ์สำหรับการประเมินผลกระทบ (Strategies for Impact Assessment)

(5) การออกแบบการสุ่มตัวอย่างเพื่อการประเมินผลกระทบ (Randomized Designs for Impact Assessment)

(6) การกำหนดตัวชี้วัดความมีประสิทธิภาพ (Measuring Efficiency)

(7) การกำหนดเกณฑ์บริบททางสังคมของการประเมินผล (The Social Context of Evaluation) (Rossi, Freeman and Lipsey, 1999)

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินผลแบบเชิงระบบ หรือแบบจำลองของ Rossi, Freeman and Wright's approach Model นั้นเป็นแบบจำลองที่เน้นกระบวนการประเมินผลที่เป็นระบบมีการวางแผน มีวิธีการและมาตรฐานที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการประเมินที่มีเที่ยงตรง และมีความเชื่อมั่น ทั้งนี้ ผลการประเมินที่ได้นั้นจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การติดตาม และการควบคุมผลการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงนโยบาย และเชิงแนวทางปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นต่อวงจรรโยบายในอนาคต

3) รูปแบบการประเมินผลแบบเชิงการวัดผล และการทดลอง (Experimental Approach)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของศาสตราจารย์ ลี ครอนบาค (Lee J. Cronbach) Lee ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (University of Illinois) ชาวอเมริกัน ผู้ได้รับการยอมรับว่าเป็น "หนึ่งในนักจิตวิทยาการศึกษาที่โดดเด่นที่สุดและมีอิทธิพลตลอดกาล" (Kupermintz, 2003, p. 289-290) ในปี ค.ศ. 1963 ผลงานของเขาชื่อ Educational Psychology เขาได้พัฒนารูปแบบการประเมิน โดยนำหลักการวัดและการทดลองมาใช้

เป็นแนวทางหนึ่งของการประเมิน โดยได้เสนอแนวคิดการประเมินซึ่งเรียกว่า การประเมินยุทธศาสตร์ของการตัดสินใจ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ การรวบรวมข้อมูลและใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษา โดยที่โครงการทางการศึกษามีขอบเขต ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆทางการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรหรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียน การประเมินจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหลายเรื่องด้วยกัน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลหลายๆ ด้าน และสรุปผลในรูปของความสัมพัทธ์เชิงสาเหตุ ซึ่งผลการศึกษาจะมีส่วนสำคัญในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริหาร ดังนั้น การประเมินตามธรรมชาติของครอนบาคจึงประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ หลายขั้นตอน และใช้เทคนิควิธีที่แตกต่างกัน โดยมีข้อเน้นย้ำที่สำคัญ คือ ไม่มีการประเมินแบบใดแบบหนึ่งที่จะนำไปใช้ได้ในทุกสถานการณ์หรือทุกเหตุการณ์ (No One Fit For All)

ขั้นตอนการประเมินผลแบบเชิงการวัดผล และการทดลอง ประกอบด้วย การประเมินใน 4 ด้านหลัก คือ

(1) การศึกษากระบวนการ (Process Studies) เป็นการศึกษา หรือประเมินเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอน วิธีการดำเนินการโดยการเก็บข้อมูลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตร หรือความก้าวหน้าของโครงการขณะที่กำลังดำเนินการอยู่

(2) การวัดความสามารถทั่วไป (Proficiency Measures) เป็นการประเมินความสามารถของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน โดยพิจารณา ให้ความสำคัญกับคะแนนรายข้อมากกว่าคะแนนรวม เพราะคะแนนรวมจะบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตรหรือโครงการ แต่ไม่ให้สารสนเทศที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการ การวัดความสามารถควรวัดทุกด้าน ไม่ควรจำกัดอยู่เฉพาะวัตถุประสงค์เท่านั้น แต่อาจจะวัดสิ่งอื่นที่อยู่นอกเหนือจากหลักสูตรหรือ โครงการประกอบด้วยก็ได้

(3) การวัดเจตคติ (Attitude Measures) เจตคติถือเป็นส่วนสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมของโครงการ ซึ่งนักเรียนหรือผู้เข้าร่วมโครงการหากมีเจตคติที่ดีก็必将มีความสนใจและอยากเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการนั้นๆ ทั้งนี้ การวัดเจตคติสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ผลของแบบสอบถามควรดูรายละเอียดของกลุ่มที่ตอบมากกว่าการพิจารณาผลรายละเอียดของแต่ละบุคคล

(4) การติดตามผล (Follow-up Studies) เป็นการประเมินคุณภาพของหลักสูตรหรือโครงการ โดยดูผลที่เกิดขึ้นในภาพรวมว่าผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือโครงการไปแล้วนั้นสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องใช้เวลาในการติดตาม และรอคอยผล

การศึกษาติดตามผลนี้ ผลของการประเมินจะช่วยในการวางแผนหลักสูตรหรือการกำหนดแนวทางการดำเนินโครงการใหม่ต่อไปในอนาคต

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผลแบบเชิงการวัดผล และการทดลองตามแนวคิดของรอนบาคจะมุ่งเน้นไปที่การประเมินยุทธศาสตร์ของการตัดสินใจ บนพื้นฐานของการใช้การรวบรวมข้อมูลและใช้สารสนเทศ ทั้งนี้ ในการประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินของรอนบาคเพื่อการประเมินโครงการจะช่วยให้ได้สารสนเทศเพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินโครงการว่า กิจกรรมส่วนใดจำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข สารสนเทศจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับโครงการ รวมทั้งได้สารสนเทศ เกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการโครงการและองค์การด้วย (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2556, หน้า 25-27)

4) รูปแบบการประเมินผลแบบอิงการขับเคลื่อนทางทฤษฎี (Theory-Based Approach)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของเลียวนาร์ด บิคแมน (Leonard Bickman) ในผลงานชื่อ The functions of program theory ในปี ค.ศ. 1987 และงานของหุย ซี เซน (Huey T. Chen) ในผลงานชื่อ Theory-driven evaluations ในปี ค.ศ. 1990 รวมถึงผลงานของแพททรีเซีย โรเจอร์ (Patricia J. Rogers) ในผลงาน Causal Models in Program Theory Evaluation ในปี ค.ศ. 2000 แนวคิดที่นับว่าโดดเด่นอย่างมากในช่วงทศวรรษ 1990 จนถึงปัจจุบัน คือ แนวคิดการประเมินของหุย ซี เซน ผู้นำเสนอการประเมินโดยใช้ทฤษฎีแรงขับ (Theory-Driven Evaluation) โดยหลักการสำคัญของแนวคิดการประเมินในแบบนี้คือการมุ่งเน้นตอบคำถามเกี่ยวกับความสำเร็จของผลการดำเนินงานและการอธิบายปัจจัยที่นำไปสู่ผลการดำเนินงาน โดยอาศัยการสร้างทฤษฎีโปรแกรม (Program Theory) เป็นกรอบความคิดของการออกแบบการวิจัย (Conceptual Framework) แนวคิดนี้มีอิทธิพลอย่างมากในการออกแบบการประเมินในปัจจุบัน ซึ่งปรากฏให้เห็นผ่านบทความทางวิชาการจำนวนมากที่นำเสนอผลการสร้างทฤษฎีโปรแกรมสำหรับการประเมินการบริการทางสังคมในหลากหลายสาขาวิชา อาทิเช่น ทั้งในด้านสุขภาพ การศึกษา นโยบายสังคม และการเมือง เป็นต้น (สุวิมล ว่องวานิช, 2552, หน้า 9)

ขั้นตอนการประเมินผลแบบอิงการขับเคลื่อนทางทฤษฎีซึ่งเป็นการนำทฤษฎีโปรแกรมบูรณาการกับกระบวนการประเมิน โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านการจัดกระทำตามปทัสสถาน (Normative Treatment Evaluation) หมายถึง การประเมินความสอดคล้องเชิงประจักษ์ระหว่างการจัดทำแผนงาน/โครงการในเชิงทฤษฎีกับการจัดกระทำแผนงาน/โครงการที่เกิดขึ้นจริง

(2) ด้านบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติตามปทัสถาน (Normative Implementation Evaluation) หมายถึง การประเมินความสอดคล้องเชิงประจักษ์ระหว่างบริบทการนำแผนงาน/ โครงการสู่การปฏิบัติในเชิงทฤษฎีกับบริบทการนำแผนงาน/ โครงการสู่การปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง

(3) ด้านผลลัพธ์ตามปทัสถาน (Normative Outcome Evaluation) หมายถึง การประเมินความสอดคล้องเชิงประจักษ์ระหว่างผลลัพธ์ตามการจัดกระทำของแผนงาน/ โครงการในเชิงทฤษฎีกับผลลัพธ์ของแผนงาน/ โครงการที่เกิดขึ้นจริง

(4) ด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) หมายถึงการประเมินความสอดคล้องเชิงประจักษ์ระหว่างผลกระทบตามการจัดกระทำของแผนงาน/ โครงการในเชิงทฤษฎีกับผลกระทบของแผนงาน/ โครงการที่เกิดขึ้นจริง

(5) ด้านกลไกสอดแทรก (Intervening Mechanism Evaluation) หมายถึง การประเมินที่มุ่งค้นหาสาเหตุเชิงสาเหตุระหว่างการจัดกระทำของแผนงาน/ โครงการในเชิงทฤษฎีกับผลลัพธ์ของแผนงาน/ โครงการที่เกิดขึ้นจริง

(6) ด้านสรุปนัยทั่วไป (Generalization evaluation) หมายถึง การประเมินที่มุ่งชี้ประเด็นที่สำคัญในการประยุกต์ใช้ผลการประเมินตามมิติสถานการณ์ มิติเวลา และมิติประชากร (Chen, 1990, p. 52-55; รัฐวัลย์ เสงคราวิทย์, 2559, หน้า 9-10)

จะเห็นได้ว่า การประเมินผลแบบอิงการขับเคลื่อนทางทฤษฎีนอกจากจะสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นแล้ว ต้องสามารถอธิบายเหตุผลได้ว่าทำไมตัวแทรกแซง (Intervention) ที่กำหนดขึ้นสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ การรู้ปัจจัยเชิงสาเหตุหรือกลไกการทำงาน (Mechanism) เพื่อเป็นเครื่องนำทางสำหรับตัดสินใจนโยบาย/ โครงการนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่? และปัจจัยใดเป็นสาเหตุของความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการดำเนินนโยบาย/ โครงการนั้นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนานโยบาย/ โครงการที่ได้รับการพัฒนาจากการประเมินผลครั้งก่อนในลำดับต่อไป

กลุ่มที่ 2: รูปแบบการประเมินที่พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลเน้นถึงการให้คุณค่าของสิ่งที่ประเมิน (Valuing) สามารถจำแนกรายละเอียดได้เป็น 4 รูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการประเมินโดยไม่ยึดวัตถุประสงค์ (Goal-Free Approach)

หรือรูปแบบการประเมินแบบการตอบสนอง (Responsive Model) มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของไมเคิล สคริฟเวน (Michael Scriven) ในผลงานชื่อ Pros and cons about goal-free evaluation ในปี ค.ศ. 1972 ตามทฤษฎีของสคริฟเวน การประเมินโดยไม่ยึดวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการตัดสินคุณค่า (Merit, Worth, Value Judgement) ความสำคัญ

(Significance) ของสิ่งที่มุ่งประเมิน ไม่ควรเน้นหนักที่การประเมินตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้เท่านั้น หากแต่ต้องประเมินผลกระทบต่างๆ ในลักษณะการพิจารณาในวงกว้างด้วย (Holistic View) ลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการประเมินนี้ คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมดของโครงการทั้งผลที่คาดหวังและไม่คาดหวัง และทั้งผลทางบวก และทางลบ ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดการประเมินแบบเดิม ซึ่งอิงเพียงวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างเดียว สำหรับสคริปเว่น การประเมินมีเป้าหมายที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างที่โครงการกำลังดำเนินการอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้น และ 2) การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ ตลอดจนค้นหาสิ่งที่ดีของโครงการเพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันต่อไป (Scriven, 1998; ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มปป. หน้า 34)

รูปแบบการประเมินโดยไม่ยึดวัตถุประสงค์ตามแนวคิดของสคริปเว่น มีจุดเน้นการประเมินหลัก 4 ลักษณะ คือ

(1) การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานโครงการจะมีบทบาทของการตัดสินคุณค่าของกระบวนการดำเนินงานโครงการ เพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ และเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินโครงการให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

(2) การประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) เป็นการประเมินสรุปผลของโครงการ ซึ่งจะประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการแล้ว จะมีบทบาทของการตัดสินคุณค่าของผลที่ได้รับจากโครงการเพื่อเสนอสารสนเทศเกี่ยวกับคุณค่าของโครงการและหาจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของโครงการ เพื่อเป็นแนวทางสู่การตัดสินใจการดำเนินโครงการในรอบต่อไปหรือยุติปรับเปลี่ยน หรือพัฒนาโครงการให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

(3) การประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ภายในตัวโครงการ ยกเว้นผลผลิตหรือผลกระทบของโครงการ เช่น การประเมินจุดมุ่งหมายเป้าหมาย เนื้อหา กระบวนการและกิจกรรมของโครงการ คุณภาพของเครื่องมือตลอดจนเจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประเมินเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นต้น

(4) การประเมินผลสำเร็จ (Pay-Off Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย หรือผู้รับผลจากโครงการหลังจากการดำเนินโครงการแล้ว เป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก เช่น การประเมินผลที่เกิดจากการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน หรือผลที่เกิดขึ้นกับครู ผลที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ผลที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง เป็นต้น (Stufflebeam and Shinkfield, 2007, p. 372-374; พิชิต ฤทธิ์เจริญ, 2556, หน้า 31-32)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินโดยไม่ยึดวัตถุประสงค์ตามแนวคิดของสคริฟเวน นอกจาก จะต้องประเมินผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์แล้วจะต้องประเมินผลที่เกิดขึ้นที่ไม่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการประกอบด้วย ซึ่งอาจเป็นผลที่เกิดขึ้นจริงๆ จากการดำเนินโครงการอาจเป็นผลในทางที่ดีที่พึงปรารถนา หรือผลในทางที่ไม่ดีที่ไม่พึงปรารถนาก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้ผลการประเมินโครงการที่ครอบคลุมทั้งในเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และก้าวไกลเกินไปถึงผลกระทบของโครงการประกอบด้วย

2) รูปแบบการประเมินแบบการวิพากษ์วิจารณ์ (Descriptive Approach)

หรือรูปแบบการประเมินโดยผู้ชำนาญ (Connoisseurship Model) มีพื้นฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของเอลเลียต อีสส์เนอร์ (Elliot Eisner) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ในผลงานที่ชื่อ Toward a More Adequate Conception of Evaluation in the Arts ในปี ค.ศ. 1975 รูปแบบการประเมินแบบนี้มีรากฐานมาจากการประเมินผลงานทางด้านสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) และหลักของศิลปวิจารณ์ (Art Criticism) ภายใต้ฐานคิดที่ว่า การวิพากษ์วิจารณ์เป็นการใช้วิจารณ์ญาณในการบรรยายคุณภาพของสิ่งที่ทำการประเมิน (Descriptive Aspect) ร่วมกับการตีความความหมายคุณภาพ (Interpretive Aspect) ออกมาเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามการรับรู้ของผู้เชี่ยวชาญ และประเมินตัดสินคุณค่า (Evaluation Aspect) ตามแนวทางของศิลปวิจารณ์ ทั้งนี้ การวิพากษ์วิจารณ์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องด้านลบเสมอไป หากแต่เป็นไปในลักษณะของการให้ความกระจ่างในการอธิบายความคิด หรือให้แนวคิดใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น ดังนั้น วิธีการประเมินแบบนี้จึงขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ การฝึกฝนของผู้ประเมิน เพื่อให้ไวต่อการรับรู้ และสามารถสะท้อนคุณค่าของสิ่งที่ประเมินนั้นๆ ออกมาได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินแบบการวิพากษ์วิจารณ์ หรือรูปแบบการประเมินโดยผู้ชำนาญของอีสส์เนอร์นั้นมีความแตกต่างจากรูปแบบการประเมินโดยทั่วไป โดยการประเมินแบบนี้จะเน้นที่บทบาทของผู้ประเมินโดยไม่ได้ยึดจุดมุ่งหมาย ไม่ได้คำนึงถึงปัญหาดังต้น หรือข้อโต้แย้งใดๆ และไม่ได้ประเมินโครงการโดยอาศัยการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ หากแต่เป็นการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงการนั้นๆ ทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวทางและเกณฑ์การประเมิน ดังนั้น การประเมินจึงเกิดขึ้นจากการสำรวจตรวจสอบโครงการของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการประเมินที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องมือพื้นฐาน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินผลการวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนการนำเสนอผลการประเมิน ด้วยมุมมองการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญเป็นสำคัญ

3) รูปแบบการประเมินเคาน์ทิแนนซ์ (Countenance Model)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของโรเบิร์ต อี. สเตค (Robert E. Stake) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินโดยใช้แนวคิดของ ครอนบาค และสคริฟเวน เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติรูปแบบการประเมินของสเตค โดยเขาได้เสนอแนวคิดในการประเมินหลักสูตรหรือโครงการในรูปแบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ตามแนวทางของเขา สเตคได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินใน 2 ประการ คือ เพื่อต้องการได้ข้อมูลต่างๆ ที่นำมาบรรยายเกี่ยวกับโครงการนั้น และเพื่อต้องการได้ข้อมูลต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ

สเตค ได้เสนอโครงสร้างของรูปแบบการประเมินเคาน์ทิแนนซ์ (Countenance Model) ซึ่งตามโครงสร้างของรูปแบบนี้ เขาได้จำแนกข้อมูลการประเมินออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก เมตริกซ์บรรยาย (Description Matric) ว่าด้วยเรื่องของส่วนที่ใช้บรรยายภาพรวมของข้อมูลที่ได้จากการประเมิน เมตริกซ์นี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สภาพที่คาดหวัง และสภาพที่เป็นจริง และส่วนที่สอง เมตริกซ์การตัดสินใจคุณค่า (Judgement Matric) ซึ่งเป็นส่วนของการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) มาตรฐานที่ใช้ (Standards) ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าโครงการที่ประเมินนั้นมี คุณภาพหรือบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และ (2) การตัดสินใจ (Judgments) เป็นขั้นตอนที่พิจารณาว่า โครงการนั้นมีคุณภาพเพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไรบ้าง

ตามรูปแบบการประเมินนี้ สเตคได้จำแนกสิ่งที่ต้องพิจารณาในการประเมินออกเป็น 3 ส่วน คือ

(1) สิ่งนำหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) หมายถึง สภาพเงื่อนไขหรือปัจจัยต่างๆ ในการดำเนินโครงการ

(2) กระบวนการหรือการปฏิบัติ (Transaction) หมายถึง กิจกรรมดำเนินการตามกิจกรรมที่ปฏิบัติ พฤติกรรมระหว่างบุคคล ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับอาจารย์ นักเรียนกับนักเรียน เป็นต้น

(3) ผลลัพธ์หรือผลการดำเนินงาน (Outcome) หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากโครงการ การประเมินตามรูปแบบการประเมินเคาน์ทิแนนซ์ (Countenance Model) ของสเตคประกอบด้วย การบรรยายและการตัดสินใจคุณค่าของโครงการโดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ความสัมพันธ์เชิงประจักษ์และความสอดคล้องของ องค์ประกอบใหญ่ 3 ส่วนคือ สิ่งที่มีมาก่อนการปฏิบัติและผลลัพธ์ระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานแล้วจึงตัดสินใจคุณค่าของโครงการ สเตคเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสภาพธรรมชาติโดยใช้การสังเกต การทดสอบ การสัมภาษณ์ โดยใช้ข้อมูลจากหลายฝ่ายเพื่อให้ได้การตัดสินใจคุณค่าโครงการมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ (ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มปป.หน้า 38; พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556, หน้า 34-35)

4) รูปแบบการประเมินแบบมีประสิทธิภาพ (Effective Evaluation)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของเอคอน กูบา และยวอนน่า ลินคอล์น (Egon G. Guba and Yvonna Lincoln) จากผลงานชื่อ Effective evaluation : improving the usefulness of evaluation results through responsive and naturalistic approaches ในปี ค.ศ. 1981 โดยนักวิชาการทั้งสองท่านได้เสนอการประเมินแบบมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่าโดยวิธีเชิงธรรมชาติ (NV Models) เป็นการประเมินแบบสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่าย ซึ่งเป็นการประเมินที่อยู่บนพื้นฐานของการให้บริการที่ตอบสนองต่อความห่วงใยของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รูปแบบการประเมินแบบมีประสิทธิภาพนี้มีลักษณะเด่นอยู่ที่การผสมผสานระหว่างแนวคิดการประเมินแบบตอบสนองความต้องการของผู้ใช้สารสนเทศ (Responsive Evaluation) กับวิธีประเมินแบบธรรมชาติ (Naturalistic Methodologies) เข้าด้วยกัน และเพิ่มเติมมิติของโอกาสของการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์เข้าไปในรูปแบบการประเมินนี้ด้วย

ขั้นตอนการประเมินผลแบบมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของกูบา และลินคอล์น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

- (1) การระบุผู้เกี่ยวข้องในฝ่ายที่จะใช้สารสนเทศจากการประเมิน
- (2) การออกแบบการประเมิน โดยการระบุองค์ประกอบที่ต้องการประเมินคุณค่าภายในและ/หรือคุณค่าภายนอก หรือกำหนดลักษณะของการประเมินว่าเป็นการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) หรือการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)
- (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครอบคลุมประเด็นปัญหา/ คุณค่าที่ต่อว่าการประเมินตลอดจนกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการประเมินด้วย
- (4) การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล และตัดสินคุณค่า ภายใน/ภายนอก
- (5) การจัดทำรายงานผล และข้อเสนอแนะ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552, หน้า 15)

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการประเมินผลแบบมีประสิทธิภาพตามแนวคิดของกูบา และลินคอล์นมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการประเมินเพื่อการตัดสินคุณค่าที่เป็นค่านิยมของสังคม (Value Oriented Evaluation) ซึ่งมีผู้นิยมนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการประเมินนโยบาย/โครงการเพื่อบริการสังคม หรือนโยบาย/โครงการพัฒนาด้านต่างๆ ของรัฐบาลที่มีความซับซ้อน จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการประเมินแบบตอบสนองความต้องการของผู้ใช้สารสนเทศ และวิธีประเมินแบบธรรมชาติควบคู่กันไป ถือว่าเป็นการสร้างสรรคสิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นสำหรับผลการประเมิน รูปแบบการประเมินแบบนี้มีลักษณะพิเศษที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผลผลิตที่เกิดจากโครงการทั้งหมด แม้จะเป็นผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ก็ถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญต่อการตัดสินใจคุณค่าเช่นกัน

กลุ่มที่ 3: รูปแบบการประเมินที่พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีการประเมินผลเน้นถึงการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ (Use) สามารถจำแนกรายละเอียดได้เป็น 3 รูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Model)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของแดเนียล สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Daniel L. Stufflebeam) ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยโอไฮโอสเตต (Ohio State University) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เสนอรูปแบบการประเมิน CIPP Model ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 1960 และได้นำเสนอรูปแบบดังกล่าวในการประชุมคณะกรรมการสมาคมเกียรตินิยมทางการศึกษา (The Phi Delta Kappa Committee) ครั้งที่ 11 ในปี ค.ศ. 1970 และกลายเป็นรูปแบบการประเมินที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

รูปแบบการประเมินเรียกว่า ชิปโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง ภายใต้หลักการของ การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) หรือวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) โดยมีลักษณะสำคัญ คือ การใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ ด้วยการหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีรายละเอียดซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ทั้งในส่วนของทางเลือกเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายของสิ่งที่ประเมิน การดำเนินงาน การกำหนดยุทธวิธี แผนงาน และการปรับเปลี่ยนยุทธวิธี แผนงานการดำเนินงานให้มีความเหมาะสม รวมทั้ง การตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยน คง ขยาย ยุบ หรือเลิกสิ่งที่ประเมิน ทั้งนี้ ประเด็นในการประเมินแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ตามอักขรภาษาอังกฤษตัวแรกของ CIPP Model มีรายละเอียดดังนี้

(1) การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C)

เป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจก่อนริเริ่มจัดทำโครงการ โดยเน้นในประเด็นของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของโครงการ เพื่อหาเหตุผลที่ใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย รวมถึงการพิจารณาหาความจำเป็นในการประเมินก่อนเริ่มดำเนินโครงการ

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I)

เป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนดำเนินโครงการ โดยตรวจสอบความพร้อม ความเหมาะสม และความพอเพียง ความเป็นไปได้ของโครงการ และปัจจัยต่างๆ เพื่อการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่ และเพื่อเป็นทางเลือกที่มีโอกาสที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการมากที่สุด เพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P)

เป็นการประเมินขณะดำเนินงาน หรือประเมินในเชิงความก้าวหน้าเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จ เป้าหมายหลักเพื่อการปรับปรุงกระบวนการบริหารหรือการดำเนินโครงการ ซึ่งการประเมินกระบวนการนี้เป็น

ประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) รวมถึงการให้ข้อมูลย้อน (Feedback) เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)

เป็นการประเมินสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่าจะดำเนินงานต่อไปหรือยุติโครงการโดยการเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนของโครงการ (Stufflebeam & Shinkfield, 2007; Stufflebeam, 2008; Stufflebeam & Coryn, 2014)

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Model) ถือเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision – Oriented Evaluation Model) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ในการดำเนินนโยบาย/ โครงการได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำเสนอแนะประเทศที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจปรับปรุง และพัฒนานโยบาย/ โครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) รูปแบบการประเมินโดยมุ่งผู้ใช้ประโยชน์ (Utilization-Focused Approach: UFA)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของไมเคิล แพตตัน (Michael Q. Patton) ผู้พัฒนาองค์กรอิสระ, ที่ปรึกษาด้านการประเมินผลโปรแกรม และอดีตประธานสมาคมประเมินสหรัฐอเมริกา ได้เสนอรูปแบบการประเมินโดยมุ่งผู้ใช้ประโยชน์ในผลงานชื่อ Utilization-Focused Evaluation ในปี ค.ศ. 1978 (Patton, 1978)

ลักษณะสำคัญของรูปแบบการประเมินโดยมุ่งผู้ใช้ประโยชน์ คือ การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับกิจกรรมและผลลัพธ์ของนโยบาย/ โครงการ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจคุณค่า การพัฒนา และการปรับปรุงนโยบาย/ โครงการ โดยมุ่งเน้นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับการใช้ผลการประเมิน และเป็นการประเมินที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงว่าจะนำผลการประเมินไปใช้ทำอะไร บนพื้นฐานของการยึดหลักความเป็นประโยชน์ (Utility) และการนำไปใช้ประโยชน์จริง (Actual Use)

ขั้นตอนการประเมินแบบมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย 12 ขั้นตอน ดังนี้ (Patton, 2012)

(1) การประเมินความพร้อมของโครงการ (Assessing Program Readiness)	(7) การออกแบบการประเมิน (Evaluation Design)
(2) การประเมินความพร้อมของผู้ประเมิน (Assessing Evaluator's Readiness)	(8) การกระตุ้นการใช้ประโยชน์ (Simulation of Use)
(3) การค้นหาผู้ที่ต้องการใช้ผลประเมิน (Identifying Primary Intended Users)	(9) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)
	(10) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

(4) การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situational Analysis)	(11) การอำนวยความสะดวกในการใช้ประโยชน์ (Facilitation of Use)
(5) การระบุผู้ใช้ผลการประเมินที่แท้จริง (Identification of Primary Intended Uses)	(12) การประเมินงานประเมิน (Meta Evaluation)
(6) การกำหนดประเด็นการประเมิน (Focusing the Evaluation)	

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินโดยมุ่งผู้ใช้ประโยชน์เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการนำผลการประเมินไปพัฒนา หรือปรับปรุงผลให้ตรงตามเป้าประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายของนโยบาย/โครงการ โดยมีจุดเด่นอยู่ที่การเน้นการใช้ประโยชน์จากการประเมินของผู้ใช้ประโยชน์ที่แท้จริง บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง ให้กับผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการ และผลการประเมินที่เกิดขึ้นจะถูกนำไปใช้ประโยชน์จริงในขั้นตอนการวางแผนในปัจจุบัน หรือปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

3) รูปแบบการประเมินแบบ Center for the Study of Evaluation Approach (CSE)

มีรากฐานแนวคิดมาจากแนวคิดของมาร์วิน อัลคิน (Marvin C. Alkin) ศาสตราจารย์กิตติคุณด้านการศึกษามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา (University of California: UCLA) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า CSE (Center for the study of Evaluation Approach) ในหนังสือชื่อ Evaluation Theory Development ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 1960 (Alkin, 1969)

ลักษณะสำคัญของรูปแบบการประเมินแบบ CSE คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจบนพื้นฐานกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของโครงการ (Fitzpatrick, Sanders and Worthen, 2004, p. 92)

ขั้นตอนการประเมินแบบ CSE ตามแนวคิดของอัลคิน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

(1) การประเมินระบบ (System Assessment) เป็นการอธิบายหรือพรรณาสภาพของระบบ เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงกับความคาดหวังที่จะเกิดขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อกำหนดขอบเขต และวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมในการศึกษาประเด็นที่สำคัญซึ่งประกอบด้วย ความต้องการของประชาชน ชุมชน และสังคมที่มีต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน ด้วยเทคนิควิธีการที่แตกต่างกัน

(2) การประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมของ

โครงการ โดยใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของปัญหา โดยทั่วไปจะการใช้การประเมินจากเกณฑ์ภายนอก และจากเกณฑ์ภายใน

(3) การประเมินการนำไปใช้เพื่อการดำเนินโครงการ (Program Implementation) เป็นการประเมินขณะดำเนินโครงการ เพื่อตรวจสอบขั้นตอนในการดำเนินโครงการเป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ตลอดจนประเมินผลที่เกิดขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้ หรือคาดหวังไว้เพียงไร

(4) การประเมินเพื่อปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุจุดหมาย และมีผลที่ไม่คาดคิดมาก่อน หรือผลกระทบของโครงการเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

(5) การประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ (Program Certification) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาตัดสินคุณค่าของโครงการ ดดยการศึกษา และนำเสนอข้อมูลที่จะทำให้ผู้บริหารได้ตัดสินใจว่า ควรดำเนินการกับโครงการในลักษณะใด อาจเป็นไปในลักษณะของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ยุบ ยกเลิก ปรับปรุงใหม่ หรืออาจจะขยายโครงการต่อไป (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556, หน้า 41-42)

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินแบบ CSE เป็นรูปแบบการประเมินเพื่อการตัดสินใจ (Decision – Making Model) ที่มีความคล้ายคลึงกับการประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งมีลักษณะของการใช้หลักการเชิงระบบ (Systems Approach) โดยพิจารณาอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นจุดหมายของโครงการ หรือปัญหาข้อโต้แย้งต่าง เพื่อรวบรวมสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการปฏิบัติการ และนำเสนอให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจด้วยรูปแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แหวะมะ จินาแหวและอริยา คูหา (2553) ได้ศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษาประชาชนในเขตอำเภอเมือง ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.56) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ที่มีเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ากลุ่มอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริการแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ระดับความพึงพอใจของผู้มารับบริการนั้น มีสาเหตุเนื่องมาจากปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาด้านการคลัง ปัญหาด้านการควบคุม เทศบาล ปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคคล และปัญหาการวางแผนพัฒนา ตลอดจนการสร้าง ความ

ยอมรับให้เกิดขึ้นกับประชาชนอีกหลายด้าน คือ การดำเนินการทางการเมืองในท้องถิ่นควบคู่กันไปกับการปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้ประชาชนเกิดการยอมรับนั้นจะต้องผ่อนคลายบทบาทในการควบคุมการบริหารงานบริการ และได้รับความเห็นชอบจากประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ นอกจากนี้ด้านตัวเจ้าหน้าที่เองควรมีอัธยาศัยเป็นกันเองกับประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการให้สะดวกรวดเร็ว สร้างความประทับใจแก่ผู้มารับบริการหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติในการให้บริการ คือ มีการบริการที่เท่าเทียมกัน

พนิตตา นรสิงห์ (2552) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ โดยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อรับทราบข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยเป็นประชาชนที่อยู่ในตำบลสนามจันทร์จำนวน 339 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ดำเนินการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานทดสอบทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนที่มาใช้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจในระดับมากทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าประชาชนผู้ใช้บริการที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการไม่แตกต่างกัน 3) ประชาชนผู้ใช้บริการให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงในเรื่องของความสะอาด ความกระตือรือร้น การบริการให้คำชี้แนะและตอบปัญหาข้อสงสัย

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (2551) ได้สำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีษะทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยมีมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีษะทองครอบคลุมประเด็น ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านอำนวยการความสะดวกทั้งภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลศรีษะทอง จำนวน 382 คน ได้จากการสุ่มแบบกำหนดโควตา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การให้บริการของ อบต. เป็นไปตามขั้นตอนและเวลาที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 8.377 กลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการของ อบต.ศรีษะทอง อยู่ใน

ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 85 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการและด้านการอำนวยความสะดวก โดยมีร้อยละความพึงพอใจในด้านการอำนวยความสะดวก และด้านกระบวนการสูงสุดเท่ากับ 86 เท่ากัน รองลงมาคือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 85 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานบริการแต่ละด้าน ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการทุกงานอยู่ในระดับมาก ทั้งการบริการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ (ร้อยละ 86) การบริการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ร้อยละ 88) การบริการจัดเก็บภาษี (ร้อยละ 85) การบริการจัดการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร (ร้อยละ 89) การบริการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่ (ร้อยละ 87) การบริการข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ 84)

สมบูรณ์ วิชัย (2550) ได้ศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจิมที่มีต่อผู้บริหารของเทศบาลตำบลจิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจิมที่มีต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลจิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 331 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลจิมในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณสมบัติของผู้บริหาร รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามนโยบาย และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านผลงานของผู้บริหาร และความพึงพอใจแต่ละด้านพบว่า ด้านคุณสมบัติของผู้บริหาร ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนางานของเทศบาล ด้านการปฏิบัติตามนโยบาย ประชาชนมีความพึงพอใจในด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คือ การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ด้านสวัสดิการและสังคม การพัฒนารายได้ให้เพิ่มขึ้นโดยส่งเสริมให้มีกลุ่มอาชีพทุกหมู่บ้าน ด้านการศึกษาและการกีฬา คือ ให้เด็กได้ดื่มนมและอาหารเสริม ด้านประเพณีวัฒนธรรมและรัฐพิธี คือ การจัดงานประเพณีต่าง ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม คือ ทำให้ท้องถิ่นเป็นเมืองน่าอยู่ และในด้านการเมืองและการบริหาร คือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทำโครงการต่างๆ ส่วนความพึงพอใจในด้านผลงานของผู้บริหาร ประชาชนมีความพึงพอใจที่มากที่สุด คือ ผลงานการสนับสนุนการศึกษาให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกกลุ่มอาชีพมีความพึงพอใจต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลจิมในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณสมบัติของผู้บริหาร

ทศพล สุทรวงศ์ (2550) ได้ศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลริมกก

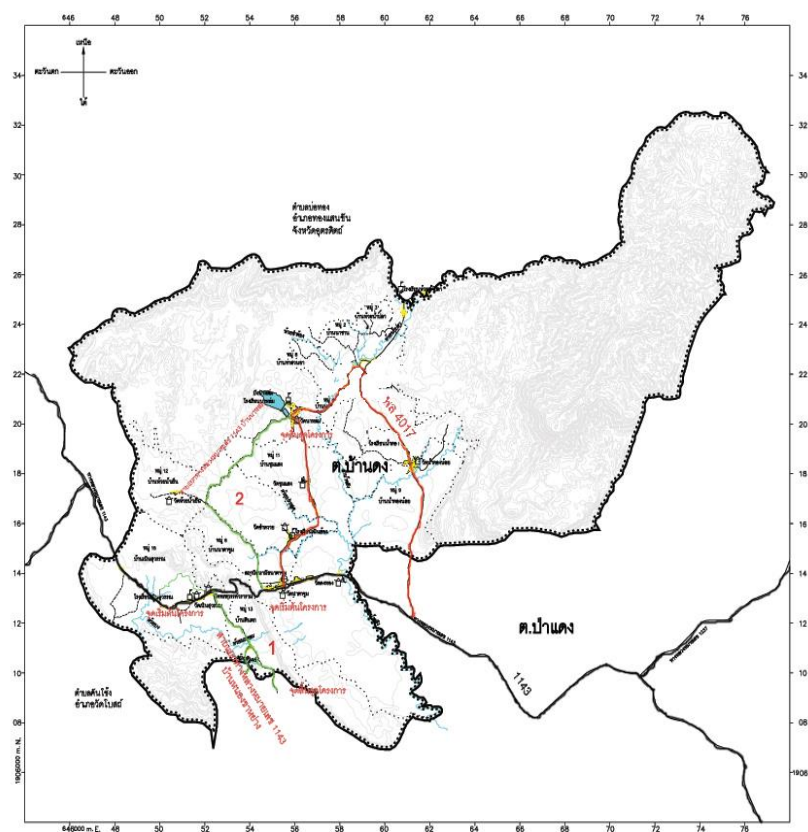
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย และศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลริมกก จำนวน 354 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบสอบถามชนิดมาตราการประเมิน และแบบสอบถามปลายเปิด ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางโดยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นการจัดแผนงานหรือโครงการ ลักษณะการทำงานของคณะผู้บริหารมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้มีการดำเนินงานตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำหรับพนักงานส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้เช่นกัน ตลอดจนสามารถให้บริการได้ตามที่ประชาชนต้องการด้วยมนุษยสัมพันธ์และการวางตัวที่ดี

2.4 บริบทของพื้นที่: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

2.4.1 ด้านกายภาพ

1) ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

บ้านดงเป็นหมู่บ้านเก่าแก่ ก่อตั้ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2282 โดยราษฎรที่อพยพมาจากประเทศลาว และราษฎรไทยที่อพยพมาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ มาอยู่รวมกันตั้งรกรากอยู่ที่บ้านดงเพราะเห็นว่าพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก เมื่อปี พ.ศ. 2357 มีการจัดตั้งระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 บ้านดงครั้งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ อำเภอนครไทย แบ่งการปกครองเป็น 3 หมู่บ้านต่อมาถูกรวมกับ ตำบลป่าแดง และเมื่อบ้านเมืองมีความเจริญขึ้นกระทรวงมหาดไทย จึงได้ประกาศยกฐานะการปกครองเป็นตำบลบ้านดง ต่อมาเป็นกิ่งอำเภอชาติตระการ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2512 และเป็น อำเภอชาติตระการ เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2517 มีกำนันคนแรก คือ ขุนอัศวินพิทักษ์ เมื่อปี พ.ศ. 2453 กำนันคนปัจจุบัน คือ นายพีรเชษฐ์ ปริญญา นาคหอม และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง เดิมคือ สภาตำบลบ้านดง ต่อมา ปี พ.ศ. 2539 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ให้ยกฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง” สำนักงานตั้งอยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอชาติตระการ ระยะทางจากที่ว่าการอำเภอชาติตระการถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงประมาณ 23 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดพิษณุโลกประมาณ 95 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 316 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 197,500 ไร่

แสดงแผนที่ตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

2) ตราสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

ภาพ ตรา คือ เป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ตามแบบผีพระหัตถ์ เจ้าพระยา
นริศรานุวัดติวงศ์

อักษรย่อ ของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง คือ อบต. บ้านดง

คำขวัญตำบลบ้านดง

“เขารูทองสูงเสียดฟ้า
เที่ยวชมน้ำตกห้วยทราย

กินปลาบึงนาหล่ม
กราบไหว้ขอพรหลวงพ่อเรือง”

แสดงตราสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

2.4.2 ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นภูเขาเชิงลาด มีที่ราบบริเวณเชิงเขา มียอดเขาสูงสุด คือ ภูเขาทอง สูงประมาณ 1,105 ฟุต เป็นเนินสูงต่ำสลับกัน มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คือ ลำน้ำคิ่ง ห้วยลำพาน และ อ่างเก็บน้ำ นาหล่ม เป็นป่าเบญจพรรณ สักมป่าเบญจพรรณไม้ยืนต้นกระจายอยู่ห่าง ๆ กัน แสงตกถึงพื้นได้มาก มีพืชตระกูลหญ้าอยู่หลายชนิด ฤดูแล้งมักเกิดไฟป่าขึ้นช่วยเผาเศษซากใบไม้แห้งที่สะสมบนพื้นป่า มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลบ่อทอง อำเภอทองแสนขันและตำบลน้ำไผ่ อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลป่าแดงและตำบลสวนเมี่ยง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลชาติตระการและตำบลบ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลคันไช้ อำเภอวัดโบสถ์ และตำบลบ่อทอง อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์

2.4.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน ระหว่างเดือน มีนาคม – พฤษภาคม อากาศร้อนชื้นอุณหภูมิเฉลี่ย 35-40 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน ระหว่างเดือน มิถุนายน – ตุลาคม มีฝนตกชุกหนาแน่น เฉลี่ยประมาณ 1,250 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ มีอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิเฉลี่ย 7 - 25 องศาเซลเซียส

2.4.4 ลักษณะของดิน

พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินลูกรังและดินร่วน

2.4.5 ด้านการเมือง/การปกครอง

1) เขตการปกครอง

ตำบลบ้านดงได้จัดตั้งหมู่บ้านในเขตหมู่บ้าน มีทั้งหมด 16 หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล ในปี พ.ศ.2555 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,403 คน คิดเป็นร้อยละ 76.71 จำนวนประชากรทั้งหมด 8,346 คน มีผู้ใหญ่บ้าน 16 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง 32 คน คณะบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีนายรัฐ จันทะคุณ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง นายสุนนท์ ทองช่วง และนายเวียง ศรีอ้อต เป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายแสงดาววัน อินปัน เป็นเลขานายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง โดยตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

ตำบลบ้านดง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1	ชื่อบ้านดง	นายไตรภพ ยาแสง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 2	ชื่อบ้านนาซาน	นายอุทิศ ปานโป๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 3	ชื่อบ้านห้วยน้ำปลา	นายสมโพธิ นวลป้อม	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 4	ชื่อบ้านนาหล่ม	นายสุวิทย์ ป้องน้ำไผ่	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 5	ชื่อบ้านเนินทอง	นางณัฐนันท์ คงมา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 6	ชื่อบ้านนาตาจุม	นางวิมาน บรรเทาทุกข์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 7	ชื่อบ้านเนินพะยอม	นายวัฒนา ปานโป๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 8	ชื่อบ้านท่าสวนยา	นายลั่น บัวสุข	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 9	ชื่อบ้านน้ำทองน้อย	นายวุฒิณรงค์ จันทะราช	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 10	ชื่อบ้านห้วยน้ำอุ่น	นายวิน สอนปัน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 11	ชื่อบ้านชุมแสง	นายพันธ์ สมิเพ็ชร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 12	ชื่อบ้านห้วยน้ำเย็น	นางสอิ่ง เสี่ยงแดง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 13	ชื่อบ้านตีนตก	นายอำนาจ สุวรรณเกาะ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 14	ชื่อบ้านใหม่เจริญทรัพย์	นายพีรเชษฐ์ ปริญญานาคหอม	กำนัน
หมู่ที่ 15	ชื่อบ้านเนินสุวรรณ	นายวิมลศักดิ์ คำโคตรสุน	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ 16 ชื่อบ้านเนินตอง นายบรรเจิต วรรณชัย ผู้ใหญ่บ้าน

2) การเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (เลือกตั้งวันที่ 30 กันยายน 2555)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2,748 คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 5,919 คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2555)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 4,552 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 5,959 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 4,552 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 5,919 คน คิดเป็นร้อยละ 76.90

รายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

- หมู่ที่ 1 ชื่อบ้านดง นายสุภาพ สังข์เครืออยู่ และนางโนวัลยีน นวลอยู่
- หมู่ที่ 2 ชื่อบ้านนาขาน นายประคอง พุทธนาค และนางสาโรจน์ อุ่นเมือง
- หมู่ที่ 3 ชื่อบ้านห้วยน้ำปลา นายธนวัฒน์ ลือชันและนายชนะ จันทราชมงคล
- หมู่ที่ 4 ชื่อบ้านนาหล่ม นายเผ่า มะลิวงษ์ และนางเพ็ชรชรินทร์ คำนิล
- หมู่ที่ 5 ชื่อบ้านเนินทอง นายอดิเรก กลิ่นขาวและนางสมศรี พาพิมพ์
- หมู่ที่ 6 ชื่อบ้านนาตาจุม นางวิไลย ทองมี และนางเรณู สังข์เครืออยู่
- หมู่ที่ 7 ชื่อบ้านเนินพยอม นางยุพิน นวลป่อง และนางนงเยาว์ ปานโปิ๊ะ
- หมู่ที่ 8 ชื่อบ้านท่าสวนยา นายต๋อน เอี่ยมอ่อน และนายสุทิน มูลรันชัย
- หมู่ที่ 9 ชื่อบ้านน้ำทองน้อย นางสาวคณิดา พรหมภาพ และนายผ่าน สิงห์รักษ์
- หมู่ที่ 10 ชื่อบ้านห้วยน้ำอุ่น นายจิรเดช จันทรอุ่น และนายองอาจ บัวประทุม
- หมู่ที่ 11 ชื่อบ้านชุมแสง นายสนอง สุขแจ่ม และนายฉลอง ศรีเลื่อน
- หมู่ที่ 12 ชื่อบ้านห้วยน้ำเย็น นายจรินทร์ รักดี และนายวิเชียร มุสิกร
- หมู่ที่ 13 ชื่อบ้านดินตก นายบุญเลี้ยง คณะใน และนายภิรมย์ ทรงพระทัย
- หมู่ที่ 14 ชื่อบ้านใหม่เจริญทรัพย์ นายปรีชา ป่าพงษ์ และนางทอน ไม้อ้วน
- หมู่ที่ 15 ชื่อบ้านเนินสุวรรณ นายศิริศักดิ์ เลิศสงคราม รองประธานสภา
- หมู่ที่ 16 ชื่อบ้านเนินตอง นางทองอยู่ ชัดสี

2.4.6 ประชากร

1) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปี)

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	2559	2560	2561	2562
1	บ้านดง	460	451	457	446
2	บ้านนาซาน	322	332	331	325
3	บ้านห้วยน้ำปลา	376	377	393	395
4	บ้านนาหล่ม	777	780	778	763
5	บ้านเนินทอง	364	370	427	399
6	บ้านนาตาจุม	678	680	674	672
7	บ้านเนินพยอม	481	473	459	454
8	บ้านท่าสวนยา	427	433	439	440
9	บ้านน้ำทองน้อย	616	622	629	626
10	บ้านห้วยน้ำอุ่น	352	353	351	353
11	บ้านชุมแสง	466	471	470	469
12	บ้านห้วยน้ำเย็น	327	327	347	335
13	บ้านตีนตก	518	497	494	484
14	บ้านใหม่เจริญ ทรัพย์	702	702	704	704
15	บ้านเนินสุวรรณ	917	920	918	920
16	บ้านเนินด้อง	529	521	523	529
	รวม	8,312	8,309	8,394	8,263

ค่าเฉลี่ยประชากร 4 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2559–2562 คือ 8,332 คน เนื่องจากประชากรมีการย้ายเข้า–ออก และทำงานต่างจังหวัดบางส่วน แต่ส่วนใหญ่ไม่มีการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานไปต่างจังหวัดมากนัก เนื่องจากในช่วงฤดูทำนา–ทำไร่ ประชาชนที่ทำงานต่างจังหวัดจะกลับมาถิ่นฐานเดิม อนาคตมีแนวโน้มจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 1

2) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	997	988	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	2,652	2,664	อายุ 18-60 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	509	504	อายุมากกว่า 60 ปี
รวม	4,158	4,156	ทั้งสิ้น 8,263 คน

2.4.7 สภาพสังคม

1) การศึกษา

ข้อมูล 30 เดือนพฤษภาคม 2562

สังกัด	สพฐ.	อบต.บ้านดง
1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง		4 แห่ง
1.1 บุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		
-จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก		4 คน
-จำนวนผู้ดูแลเด็ก		6 คน
-จำนวนนักเรียน		127 คน
2. โรงเรียนสังกัดสพฐ.ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง		
2.1 โรงเรียนระดับประถมศึกษา	3 แห่ง	
-จำนวนนักเรียน		245 คน
2.2 โรงเรียนระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษา	3 แห่ง	
-จำนวนนักเรียน		493 คน

2) สาธารณสุข

โรงพยาบาลในเขตพื้นที่ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 2 แห่ง คือ

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านดง
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านนาตาจูม

3) อาชญากรรม

ตำบลบ้านดงไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีการทำลายทรัพย์สินของราชการบ้าง ซึ่งตำบลบ้านดงก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า

ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ในกรณีที่มีการจัดงานมหรสพ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จะขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากตำรวจ ผู้นำอปพร. เพื่อป้องกันเหตุทะเลาะวิวาท ระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง

4) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในตำบลค่อนข้างน้อย มีผู้ที่ติดยาเสพติดเพียง บางหมู่บ้านและส่วนน้อย เนื่องจากได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของภาครัฐที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ จะเป็นการประสานงานกับอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ความร่วมมือมาโดยตลอด

5) การสังเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงได้ดำเนินการด้านสังคมสังเคราะห์ ดังนี้

- ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- รับลงทะเบียนผู้สูงอายุ
- ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
- ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านเรือนให้กับผู้ด้อยโอกาส
- รับลงทะเบียนเด็กแรกเกิด

2.4.8 ระบบบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

การเดินทางจากตำบลบ้านดงไปตัวเมืองของจังหวัดพิษณุโลกจะรถโดยสารประจำทางและรถตู้ โดยใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นหลัก มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1143 ใช้เดินทางไป

จังหวัดพิษณุโลกถนนที่ใช้ติดต่อระหว่างตำบลจะมีทั้งถนนลาดยางและถนนลูกรัง ส่วนถนนที่ใช้ติดต่อระหว่างหมู่บ้านส่วนใหญ่ จะเป็นถนนลูกรังและลาดยางในหมู่บ้านบางช่วง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	ถนน ลาดยาง (สาย)	ถนน คสล. (สาย)	ถนนหิน คลุก (สาย)	ถนนดิน ยกระดับ (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)
1	บ้านดง	1	4	2	-	2
2	บ้านนาขาน	-	4	5	-	-
3	บ้านห้วยน้ำปลา	-	6	3	-	-
4	บ้านนาหล่ม	4	6	3	-	3
5	บ้านเนินทอง	-	3	2	-	4
6	บ้านนาตาจุม	-	5	-	-	3
7	บ้านเนินพยอม	1	1	2	-	1
8	บ้านท่าสวนยา	-	3	3	-	2
9	บ้านน้ำทองน้อย	5	2	3	-	2
10	บ้านห้วยน้ำอุ่น	-	5	1	-	-
11	บ้านชุมแสง	-	-	5	-	1
12	บ้านห้วยน้ำเย็น	-	1	-	-	3
13	บ้านตีนตก	-	2	1	-	1
14	บ้านใหม่เจริญทรัพย์	-	5	2	-	3
15	บ้านเนินสุวรรณ	-	1	1	-	8
16	บ้านเนินตอง	1	4	3	-	2
	รวม	12	52	36	-	35

2) การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น 90 เปอร์เซ็นต์ ปัญหา คือ ไฟฟ้าส่องสว่างรายทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากตำบลบ้านดงมีพื้นที่ค่อนข้างกว้าง การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ ตำบลบ้านดงก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว

3) การประปา

ตำบลบ้านดงส่วนใหญ่จะใช้ประปาหมู่บ้าน ครอบคลุมทั้งหมด 16 หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงไม่มีการจัดเก็บค่าบริการน้ำประปา ส่วนใหญ่ใช้น้ำประปา

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	จำนวน ประปา	จำนวน ครัวเรือน ทั้งหมด	จำนวน ประชากร ทั้งหมด	กรณีประปาของหมู่บ้าน		จำนวน ครัวเรือนที่ ได้รับ น้ำประปา
					แบบ (บาดาล/ผิวดิน)	ความจุถัง (ลบ.ม.)	
1	บ้านดง	2 จุด	171	446	ประปาภูเขา ผิวดิน	20	129
2	บ้านนาขาน	2 จุด	120	325	ประปาภูเขา ผิวดิน	20	110
3	บ้านห้วยน้ำปลา	1 จุด	128	395	ประปาภูเขา ผิวดิน	15	117
4	บ้านนาหล่ม	2 จุด	258	763	ประปาภูเขา บาดาล	10	38
					ประปาผิวดิน	10	20
					บ่อน้ำตื้น บาดาล	15	37
5	บ้านเนินทอง	2 จุด	150	399	ประปา บาดาล	10	15
					ประปา บาดาล	10	128
6	บ้านนาตาจุม	1 จุด	287	672	ประปา บาดาล	20	277
7	บ้านเนินพยอม	2 จุด	152	454	ประปาภูเขา บาดาล	20	149
						15	
8	บ้านท่าสวนยา	2 จุด	150	440	ประปาภูเขา ผิวดิน	20	142
9	บ้านน้ำทองน้อย	3 จุด	180	626	ประปา บาดาล	10	170
					ประปาภูเขา ผิวดิน	45	
10	บ้านห้วยน้ำอุ่น	1 จุด	122	353	ประปา บาดาล	30	117
11	บ้านชุมแสง	2 จุด	169	469	ประปา บาดาล	7	161
12	บ้านห้วยน้ำเย็น	2 จุด	168	335	ประปา บาดาล	10	160
13	บ้านดินตก	2 จุด	312	484	ประปา บาดาล	10	55
					ประปา บาดาล	4	50
14	บ้านใหม่เจริญทรัพย์	2 จุด	304	704	ประปา บาดาล	7	82
					ประปา บาดาล	10	213
15	บ้านเนินสุวรรณ	5 จุด	354	920	ประปา บาดาล	10	60
					ประปา บาดาล	5	40
					ประปา บาดาล	20	30
					ประปา บาดาล	10	15
					ประปา บาดาล	10	47

16	บ้านเนินตอง	3 จุด	160	529	ประปา บาดาล	10	154
			3,185	8,263	ประปาภูเขา ผิวดิน	45	

4) โทรศัพท์

ในการใช้โทรศัพท์ส่วนใหญ่จะใช้สัญญาณเครือข่ายไร้สายของเอกชน โดยมีสัญญาณครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 98 ของพื้นที่

5) ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การส่งไปรษณีย์ พัสดุ ส่วนใหญ่จะเข้าไปส่งที่ไปรษณีย์อำเภอชาติตระการ โดยมีรหัสไปรษณีย์ คือ 65170 ส่วนการรับพัสดุจะมีเจ้าหน้าที่ส่งตามบ้าน

2.4.9 ระบบเศรษฐกิจ

1) การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ อ้อย, มันสำปะหลัง, ข้าว, ข้าวโพด, ยางพารา, ปาล์ม, ถั่วตระกูลต่างๆ และพืชผักสวนครัว พืชสวน ได้แก่ ส้มเขียวหวาน, มะขามหวาน, มะม่วง, ลำไย, เงาะ ฯลฯ

2) การประมง

มีการเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา เพื่อการค้ายังมีน้อย ส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

3) การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ เช่น โค, สุกร และไก่ ส่วนมากเลี้ยงไว้เพื่อบริโภคและใช้งาน การเลี้ยงเพื่อการค้ายังมีน้อย

4) การบริการ

ร้านอาหาร	15	แห่ง
สถานบริการน้ำมัน	2	แห่ง
รถตู้บริการ รับส่ง ตำบลบ้านดง – พิชณโลก	2	เที่ยว
ร้านเกมส์	1	แห่ง
ร้านเสริมสวย/ตัดผมชาย	2	แห่ง

5) การท่องเที่ยว

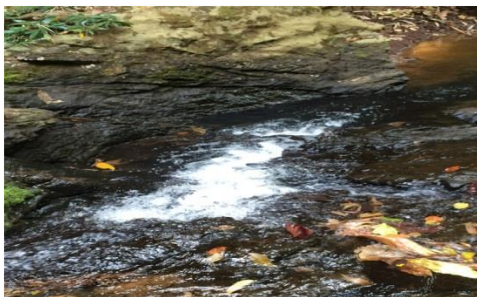
สถานที่ท่องเที่ยวในตำบลบ้านดง มีดังนี้

จุดชมวิเขาบ่อม้า

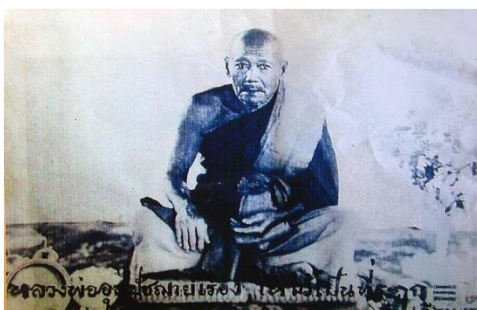
บึงนาหล่ม

น้ำตกห้วยทราย

เขานูทอง

วัดบ้านดงศรีบุญเรือง (หลวงพ่อเรือง)

6) อุตสาหกรรม

ตำบลบ้านดง ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีเพียงอุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น โรงงานขนมจีน หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

7) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

แยกกลุ่มเป็น

- กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	12	กลุ่ม
- กลุ่มเกษตรกร	2	กลุ่ม

8) แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ 20-45 ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างทำการเกษตร และเก็บเกี่ยวผลทางการเกษตร และไปทำงานต่างจังหวัด บางส่วน

2.4.10 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

1) การนับถือศาสนา

ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98

วัด	จำนวน	10	วัด
ศาลเจ้า (ศาลเจ้าปู่)	จำนวน	13	แห่ง
ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2			
สำนักคริสต์	จำนวน	1	แห่ง

2) ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน	มกราคม
- ประเพณีทำบุญกลางบ้าน	ประมาณเดือน	พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน	เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน	พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน	กรกฎาคม ตุลาคม

พฤศจิกายน

ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

- งานประเพณีบุญบั้งไฟ หมู่ที่ 9 และหมู่ที่ 16
- ประเพณีแห่ต้นผึ้ง หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 10 และหมู่ที่ 14
- ประเพณีลอยกระทง หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 8

3) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตำบลบ้านดงมีภาษาท้องถิ่น ที่ใช้สื่อสารกันเป็นภาษาหลัก

4) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าส่วนใหญ่จะเป็นการทำน้ำพริก ของกลุ่มอาชีพน้ำพริก ส่วนของที่ระลึก เป็นสินค้าจักสาน เชือกปอแฮ

2.4.11 ทรัพยากรธรรมชาติ

1) น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน แหล่งกักเก็บน้ำบนเขา เป็นหลัก และน้ำจากลำน้ำคิ่ง เป็นหลัก บึงนาหล่ม ลำน้ำทองน้อย ลำน้ำทองใหญ่ ตามลำดับ ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อยไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้

2) ป่าไม้

ในตำบลมีป่าชุมชนของหมู่บ้านที่มีการอนุรักษ์ป่าไม้ไม่เข้าไปทำลายเพื่อทำกิน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีโครงการปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าทุกปี

3) ภูเขา

พื้นที่ตำบลบ้านดง เป็นที่ราบสลับกับเนินเขา มีภูเขาที่สำคัญ คือ เขาธนูทอง ซึ่งยังมีป่าไม้ที่สมบูรณ์

4) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ของตำบลบ้านดง ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด มีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ น้ำในการเกษตรต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถจัดหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น

2.4.12 อื่นๆ

การประเมินสถานการณ์พัฒนาหมู่บ้านจากข้อมูล กชช.2ค

1) ระดับการพัฒนาหมู่บ้าน

ตัวชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน (กชช. 2ค) มี 7 ด้าน 33 ตัวชี้วัด เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบกับเกณฑ์การชี้วัดแล้ว จะทำให้ทราบว่า ในแต่ละตัวชี้วัดอยู่ในคะแนนระดับใด ซึ่งมีทั้งหมด 3 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหามาก (ต่ำกว่าเกณฑ์) มีจำนวน 3 ตัวชี้วัด
- 2 คะแนน หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหาปานกลาง (อยู่ในเกณฑ์) มีจำนวน 7 ตัวชี้วัด
- 3 คะแนน หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา (สูงกว่าเกณฑ์) มีจำนวน 16 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ไม่มีการประเมินค่าในการวิเคราะห์เนื่องจากข้อมูลนั้นน้อยเกินไป หรือไม่มี
ผลต่อการวิเคราะห์ จำนวน 7 ตัวชี้วัด

จากคะแนนที่ได้จะนำไปสู่การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้านว่า เป็นหมู่บ้านระดับใด ทั้งนี้โดยใช้ตัวชี้วัดที่ได้คะแนน 1 คะแนน เป็นหลักในการพิจารณา ดังนี้

- ถ้าได้ 1 คะแนน จำนวน 11-31 ตัว จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 1 (ล่าช้า)
- ถ้าได้ 1 คะแนน จำนวน 6-10 ตัว จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2 (ปานกลาง)
- ถ้าได้ 1 คะแนน จำนวน 0-5 ตัว จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 (ก้าวหน้า)

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน
1	บ้านดง	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
2	บ้านนาซาง	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
3	บ้านห้วยน้ำปลา	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2
4	บ้านนาหล่ม	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
5	บ้านเนินทอง	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
6	บ้านนาตาจุม	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
7	บ้านเนินพยอม	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
8	บ้านท่าสวนยา	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
9	บ้านน้ำทองน้อย	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
10	บ้านห้วยน้ำอูน	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
11	บ้านชุมแสง	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
12	บ้านห้วยน้ำเย็น	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
13	บ้านดินตอก	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
14	บ้านใหม่เจริญทรัพย์	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3
15	บ้านเนินสุวรรณ	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2
16	บ้านเนินต้อง	หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3

จากคะแนนที่ได้จะนำไปสู่การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้านว่า เป็นหมู่บ้านระดับใด โดยใช้ตัวชี้วัดที่ได้คะแนน 1 คะแนน เป็นหลักในการพิจารณา จะเห็นได้ ส่วนใหญ่จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 87.50

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดในเรื่อง การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 16 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 8,263 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มจากประชาชนที่มาใช้บริการ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 381 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

- 1) ทบทวนวรรณกรรม แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อใช้ออกแบบเครื่องมือในการวิจัย
- 2) นิยามตัวแปรและสร้างข้อคำถามโดยใช้ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร นิยาม และข้อคำถาม
- 3) ร่างข้อคำถาม และจัดทำแบบสอบถาม โดยการจัดลำดับข้อคำถามแยกตามหมวดหมู่
- 4) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ 3-5 คน
- 5) วิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้การวิเคราะห์ค่า IOC
- 6) ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสอบถามที่ได้ทำการแก้ไขแล้ว

7) เอาแบบสอไปทดลอง (Try out) ใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8) ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของข้อคำถาม (Internal consistency) ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

9) ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามจากผลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ โดยตัดข้อคำถามที่มีความน่าเชื่อถือต่ำทิ้ง เหลือไว้เฉพาะข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ความน่าเชื่อถือ คือ มีค่าความน่าเชื่อถือตั้งแต่ 0.07 ขึ้นไป

10) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยดัดแปลงเพื่อให้มีความเหมาะสมกับกรอบแนวคิดในการทำวิจัย โดยการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Check list ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 20 ข้อ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทบทวนวัตถุประสงค์ สมมุติฐาน และแบบของการวิจัย เพื่อที่จะทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลครอบคลุมและตรงกับความต้องการหรือสิ่งที่จะศึกษา

2) ผู้วิจัยสำรวจข้อมูลว่าจะเก็บข้อมูลอย่างไร เพื่อนำมาทำกรอบในการจัดพื้นที่ในการเก็บข้อมูลกรอบของการเลือกตัวอย่าง รวมถึงวิธีการเลือกตัวอย่าง อีกทั้งยังช่วยในการเตรียมคน เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้พร้อม

3) ผู้วิจัยประสานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอลงพื้นที่เก็บข้อมูล

4) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลที่จัดเก็บมาอย่างละเอียดรอบคอบทั้งในด้านความสมบูรณ์ครบถ้วน และความถูกต้องของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพมากที่สุด ที่จะนำไปใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา มีดังนี้

3.5.1 ค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

3.5.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	X	แทน	ข้อมูล
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
	Σ	แทน	ผลรวม

3.5.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร} \quad S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
-------	-----	-----	----------------------

ΣX	แทน	ผลรวมของข้อมูล
$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละคนยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	การตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	การตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ มาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	การตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	การตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ น้อย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	การตัดสินใจอยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

3.5.4 นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. และนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบหาค่าร้อยละจากคะแนนเต็มของแต่ละด้านเพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ(ร้อยละ)	คะแนน
5	มากกว่าร้อยละ 95 ขึ้นไป	10
มากกว่า 4.75	ไม่เกินร้อยละ 95	9
มากกว่า 4.5	ไม่เกินร้อยละ 90	8
มากกว่า 4.25	ไม่เกินร้อยละ 85	7
มากกว่า 4	ไม่เกินร้อยละ 80	6
มากกว่า 3.75	ไม่เกินร้อยละ 75	5
มากกว่า 3.5	ไม่เกินร้อยละ 70	4
มากกว่า 3.25	ไม่เกินร้อยละ 65	3
มากกว่า 3	ไม่เกินร้อยละ 60	2
ตั้งแต่ 2.75	ไม่เกินร้อยละ 55	1
ต่ำกว่า 2.5	น้อยกว่าร้อยละ 50	0

3.5.3 สำหรับข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดปิดได้ทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดจำแนกประเภทข้อความที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันให้อยู่ในประเภทเดียวกันจากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

3.6 การนำเสนอข้อมูล

รายงานฉบับนี้ใช้การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลแบบตาราง และการพรรณนา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของผลการศึกษา ดังนี้

- 1.) เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
- 2.) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มจากประชาชนที่มารับบริการ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 381 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ครั้งนี้ มีรายละเอียด 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Check list ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 20 ข้อ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	192	50.39
หญิง	189	49.61
รวม	381	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	47	12.34
21 – 40 ปี	67	17.59
41 – 60 ปี	174	45.67
60 ปี ขึ้นไป	93	24.40
รวม	381	100
3. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-
ประถมศึกษา	112	29.40
มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/ เทียบเท่า	173	45.40
ปริญญาตรี	96	25.20
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	381	100

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
เกษตรกร/องค์กรเกษตรกร	78	20.47
ผู้ประกอบการ/ ค้าขาย	87	22.83
ประชาชนผู้รับบริการ	172	45.14
องค์กรชุมชน/เครือข่ายองค์กรชุมชน	18	4.74
ข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ	26	6.82
อื่นๆ โปรดระบุ	-	-
รวม	381	100
5. รายได้		
ไม่มีรายได้	-	-
ต่ำกว่า 5,000 บาท	6	1.57
5,001-10,000 บาท	128	33.60
10,001-15,000 บาท	152	39.90
มากกว่า 15,001 บาท	95	24.93
รวม	381	100

จากตารางที่ 4.1 มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 381 ฉบับ ซึ่งรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 192 คน (ร้อยละ 50.39) เพศหญิง 189 คน (ร้อยละ 49.61)

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41- 60 ปี 174 คน (ร้อยละ 45.67) โดยมีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีน้อยที่สุด 47 คน (ร้อยละ 12.34)

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า 173 คน (ร้อยละ 45.40) และไม่มีผู้ไม่ได้เรียนหนังสือและสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นประชาชนผู้มารับบริการ 172 คน (ร้อยละ 45.14) โดยที่กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐน้อยที่สุด 26 คน (ร้อยละ 6.82)

รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาท/เดือน 152 คน (ร้อยละ 39.90) และไม่มีผู้ที่ไม่มียาได้

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งออกเป็น 5 งานบริการ ประกอบด้วย

- 1) งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง
- 2) งานด้านการศึกษา
- 3) งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- 4) งานด้านรายได้และภาษี
- 5) งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ทั้งนี้ ผลการศึกษาจะนำเสนอจากองค์ประกอบของระดับความพึงพอใจ ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ด้านขั้นตอนการให้บริการ
- 2) ด้านช่องทางการให้บริการ
- 3) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง

ด้านการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ร้อยละ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	4.75	0.54	มากที่สุด	95.00
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน	4.78	0.54	มากที่สุด	95.60
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน	4.80	0.54	มากที่สุด	96.00
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์	4.74	0.55	มากที่สุด	94.80
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน	4.73	0.54	มากที่สุด	94.60
รวม	4.76	0.54	มากที่สุด	95.20
2. ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน	4.70	0.56	มากที่สุด	94.00

2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุม	4.77	0.58	มากที่สุด	95.40
2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางการให้บริการ	4.79	0.56	มากที่สุด	95.80
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์	4.56	0.56	มากที่สุด	91.20
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม	4.56	0.56	มากที่สุด	91.20
รวม	4.68	0.57	มากที่สุด	93.60
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ	4.77	0.46	มากที่สุด	95.40
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ	4.80	0.46	มากที่สุด	96.00
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น	4.77	0.55	มากที่สุด	95.40
3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	4.80	0.45	มากที่สุด	96.00
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.75	0.54	มากที่สุด	95.00
รวม	4.78	0.50	มากที่สุด	95.60
4. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก				
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	4.79	0.51	มากที่สุด	95.80
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ	4.77	0.50	มากที่สุด	95.40
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น	4.67	0.50	มากที่สุด	93.40
รวม	4.75	0.50	มากที่สุด	95.00
รวมทั้งสิ้น	4.75	0.53	มากที่สุด	95.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มี

ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้างที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา

ด้านการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ร้อยละ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	4.72	0.56	มากที่สุด	94.40
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์	4.72	0.56	มากที่สุด	94.40
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน	4.66	0.55	มากที่สุด	93.20
รวม	4.73	0.51	มากที่สุด	94.60
2. ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน	4.64	0.58	มากที่สุด	92.80
2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุม	4.72	0.56	มากที่สุด	94.40

2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางในการให้บริการ	4.64	0.58	มากที่สุด	92.80
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์	4.55	0.55	มากที่สุด	91.00
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม	4.62	0.56	มากที่สุด	92.40
รวม	4.63	0.56	มากที่สุด	92.60
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ	4.82	0.44	มากที่สุด	96.40
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น	4.78	0.56	มากที่สุด	95.60
3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.78	0.56	มากที่สุด	95.60
รวม	4.79	0.49	มากที่สุด	95.80
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ	4.78	0.56	มากที่สุด	95.60
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก	4.78	0.56	มากที่สุด	95.60
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	4.77	0.56	มากที่สุด	95.40
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น	4.55	0.55	มากที่สุด	91.00
รวม	4.74	0.53	มากที่สุด	94.80
รวมทั้งสิ้น	4.73	0.52	มากที่สุด	94.60

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.63$) คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.55$) คิดเป็นร้อยละ 91.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษาที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ด้านการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ร้อยละ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	4.72	0.49	มากที่สุด	94.40
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน	4.75	0.48	มากที่สุด	95.00
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน	4.75	0.48	มากที่สุด	95.00
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์	4.72	0.49	มากที่สุด	94.40
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน	4.68	0.53	มากที่สุด	93.60
รวม	4.72	0.49	มากที่สุด	94.40
2. ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน	4.73	0.48	มากที่สุด	94.60
2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุม	4.72	0.49	มากที่สุด	94.40
2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางการให้บริการ	4.75	0.48	มากที่สุด	95.00
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์	4.68	0.53	มากที่สุด	93.60
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม	4.68	0.53	มากที่สุด	93.60
รวม	4.71	0.50	มากที่สุด	94.20
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				

3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ	4.74	0.54	มากที่สุด	94.80
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ	4.74	0.54	มากที่สุด	94.80
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น	4.82	0.44	มากที่สุด	96.40
3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	4.78	0.55	มากที่สุด	95.60
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.72	0.54	มากที่สุด	94.40
รวม	4.76	0.52	มากที่สุด	95.20
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ	4.68	0.53	มากที่สุด	93.60
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก	4.82	0.44	มากที่สุด	96.40
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	4.63	0.52	มากที่สุด	92.60
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ	4.80	0.44	มากที่สุด	96.00
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น	4.78	0.55	มากที่สุด	95.60
รวม	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
รวมทั้งสิ้น	4.73	0.50	มากที่สุด	94.60

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.76$) คิดเป็นร้อยละ 95.20 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.71$) คิดเป็นร้อยละ 94.20 โดยมีช่องมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการ

ให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษี

ด้านการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ร้อยละ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	4.78	0.49	มากที่สุด	95.60
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน	4.80	0.48	มากที่สุด	96.00
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน	4.82	0.48	มากที่สุด	96.40
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์	4.78	0.49	มากที่สุด	95.60
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน	4.75	0.53	มากที่สุด	95.00
รวม	4.79	0.49	มากที่สุด	95.80
2. ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน	4.78	0.48	มากที่สุด	95.60
2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุม	4.78	0.49	มากที่สุด	95.60
2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางในการให้บริการ	4.75	0.48	มากที่สุด	95.00
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์	4.70	0.53	มากที่สุด	94.00
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม	4.70	0.53	มากที่สุด	94.00
รวม	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ	4.82	0.53	มากที่สุด	96.40
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ	4.87	0.44	มากที่สุด	97.40
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น	4.80	0.52	มากที่สุด	96.00

3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	4.87	0.44	มากที่สุด	97.40
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.84	0.55	มากที่สุด	96.80
รวม	4.84	0.50	มากที่สุด	96.80
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ	4.79	0.54	มากที่สุด	95.80
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก	4.79	0.54	มากที่สุด	95.80
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	4.82	0.44	มากที่สุด	96.40
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ	4.80	0.55	มากที่สุด	96.00
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น	4.72	0.54	มากที่สุด	94.40
รวม	4.78	0.52	มากที่สุด	95.60
รวมทั้งสิ้น	4.79	0.50	มากที่สุด	95.80

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.84$) คิดเป็นร้อยละ 96.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.87$) คิดเป็นร้อยละ 97.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.74$) คิดเป็นร้อยละ 94.80 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.70$) คิดเป็นร้อยละ 94.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษีที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการ ตามมิติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.80 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษี	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.79	95.80	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ด้านการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ร้อยละ
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	4.73	0.54	มากที่สุด	94.60
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน	4.78	0.54	มากที่สุด	95.60
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน	4.80	0.54	มากที่สุด	96.00
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์	4.74	0.55	มากที่สุด	94.80
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน	4.75	0.54	มากที่สุด	95.00
รวม	4.76	0.54	มากที่สุด	95.20
2. ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุม	4.74	0.50	มากที่สุด	94.80
2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางการให้บริการ	4.79	0.51	มากที่สุด	95.80
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์	4.77	0.50	มากที่สุด	95.40
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม	4.67	0.50	มากที่สุด	93.40
รวม	4.75	0.50	มากที่สุด	95.00
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ	4.80	0.45	มากที่สุด	96.00
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ	4.80	0.46	มากที่สุด	96.00
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น	4.77	0.55	มากที่สุด	95.40
3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่	4.77	0.46	มากที่สุด	95.40
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ	4.75	0.54	มากที่สุด	95.00

รวม	4.78	0.50	มากที่สุด	95.60
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ	4.70	0.56	มากที่สุด	94.00
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก	4.56	0.56	มากที่สุด	91.20
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ	4.56	0.56	มากที่สุด	91.20
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ	4.77	0.58	มากที่สุด	95.40
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น	4.79	0.56	มากที่สุด	95.80
รวม	4.68	0.57	มากที่สุด	93.60
รวมทั้งสิ้น	4.75	0.53	มากที่สุด	95.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ และมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยจุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก และมีความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.7 สรุปภาพรวมของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงานบริการ

ประเภทงานบริการ		ระดับความพึงพอใจ			
		$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	แปลผล
1	งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
2	งานด้านการศึกษา	4.73	0.52	94.60	มากที่สุด
3	งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	4.73	0.50	94.60	มากที่สุด
4	งานด้านรายได้และภาษี	4.79	0.50	95.80	มากที่สุด
5	งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
รวม		4.75	0.52	95.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 สรุปภาพรวมของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่าประเภทงานบริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด งานด้านรายได้และภาษี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 และประเภทงานบริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คืองานด้านการศึกษาและงานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 แต่ก็ยังได้รับระดับความพึงพอใจจากผู้รับบริการฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงานที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95 หรือมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ 9 คะแนน

ภาพรวมระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก	ระดับความพึงพอใจ			คะแนนตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ ตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด	9

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ 1.) เพื่อสำรวจ และประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ และ 2.) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการ ให้บริการให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 16 หมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 8,263 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทาโร ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และความคลาดเคลื่อน 5% และใช้วิธีการสุ่มจากประชาชนที่มาใช้บริการ โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 381 กลุ่มตัวอย่าง

โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวคำถามไว้ใน 2 ตอนหลัก คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Check list ประกอบด้วยข้อมูลส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows V. 13.0 เพื่อการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

5.1 สรุปผลการศึกษา

1) เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 192 คน (ร้อยละ 50.39) เพศหญิง 189 คน (ร้อยละ 49.61)

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41- 60 ปี 174 คน (ร้อยละ 45.67) โดยมี ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีน้อยที่สุด 47 คน (ร้อยละ 12.34)

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ ตอนปลาย/เทียบเท่า 173 คน (ร้อยละ 45.40) และไม่มีผู้ไม่ได้เรียนหนังสือและสำเร็จการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นประชาชนผู้มารับบริการ 172 คน (ร้อยละ 45.14) โดยที่กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพข้าราชการ/ พนักงานของรัฐน้อยที่สุด 26 คน (ร้อยละ 6.82)

รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-15,000 บาท/เดือน 152 คน (ร้อยละ 39.90) และไม่มีผู้ที่ไม่มียาได้

2) สรุปภาพรวมของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน ดง อำเภอลำดวย จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาตาม 5 ประเภทงาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ประเภทงาน บริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด งานด้านรายได้และภาษี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 และประเภทงานบริการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ งานด้าน การศึกษาและงานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 แต่ก็ยัง ได้รับระดับความพึงพอใจจากผู้รับบริการฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ประเภทงานบริการ		ระดับความพึงพอใจ			
		$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	แปลผล
1	งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
2	งานด้านการศึกษา	4.73	0.52	94.60	มากที่สุด
3	งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	4.73	0.50	94.60	มากที่สุด
4	งานด้านรายได้และภาษี	4.79	0.50	95.80	มากที่สุด

5	งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	4.75	0.53	95.00	มากที่สุด
รวม		4.75	0.52	95.00	มากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาตาม 5 ประเด็นงานที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ 9 คะแนน

ภาพรวมระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก	ระดับความพึงพอใจ			คะแนนตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ ตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล	คะแนน
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95	มากที่สุด	9

2.1) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้างที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพ

การให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

2.2) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.63$) คิดเป็นร้อยละ 92.60 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.55$) คิดเป็นร้อยละ 91.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษาที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการศึกษา	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

2.3) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) คิดเป็นร้อยละ 94.60 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.76$) คิดเป็นร้อยละ 95.20 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.71$) คิดเป็นร้อยละ 94.20 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่

เหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 94.60 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.73	94.60	มากที่สุด

2.4) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$) คิดเป็นร้อยละ 95.80 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.84$) คิดเป็นร้อยละ 96.80 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ และมีความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.87$) คิดเป็นร้อยละ 97.40 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.74$) คิดเป็นร้อยละ 94.80 โดยมีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ และมีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.70$) คิดเป็นร้อยละ 94.00 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษีที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.80 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านรายได้และภาษี	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.79	95.80	มากที่สุด

2.5) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) คิดเป็นร้อยละ 95.00 เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่าด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.78$) คิดเป็นร้อยละ 95.60 โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ และมีความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ ($\bar{X} = 4.80$) คิดเป็นร้อยละ 96.00 และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.68$) คิดเป็นร้อยละ 93.60 โดยจุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก และมีความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.56$) คิดเป็นร้อยละ 91.20 แต่ก็ยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อนำค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้เป็นร้อยละ 95.00 หรือมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	ร้อยละ	แปลผล
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	4.75	95.00	มากที่สุด

นอกจากนี้ ในการสอบถามความคิดเห็นของผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้แบบสอบถามที่มีคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงสิ่งที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงควรปรับปรุงสามารถสรุปข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้

- ควรมีนโยบายด้านการให้บริการออนไลน์ที่ครอบคลุม สะดวก และง่ายต่อการเข้าถึง และสะดวกต่อการใช้งาน ซึ่งอาจดำเนินการในรูปของสื่อ Social Media หรือสื่อสาธารณะ
- ควรมีการประสานความร่วมมือทางวิชาการไปยังสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษา และจัดทำระบบการให้บริการออนไลน์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้เข้ารับบริการได้มากยิ่งขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการวิจัยเรื่องการประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ครั้งนี้ขอค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.2.1 เชนนโยบาย

แม้ว่าผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการเป็นสำคัญ แต่กระนั้นก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดงก็มีควรหยุดการพัฒนา หากแต่ยังต้องพัฒนาการบริหารจัดการ และการบริการเพื่อตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านตามที่ผู้รับบริการคาดหวัง รวมถึงควรมีการผลักดันประเด็นยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรมต่อไป

5.2.2 เชนปฏิบัติการ

ควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติในงานต่างๆ จะได้พัฒนาตนเองในการให้บริการประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

5.2.3 เชนวิชาการ

ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงลึกถึงการถอดบทเรียนปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ตรงต่อความต้องการของผู้เข้ารับบริการ โดยอาจทำเป็นโครงการวิจัยและพัฒนา เพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กล้า ทองขาว. (2548). การนํานโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎีและแนวการดำเนินงาน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกษม จันทรน้อย. (2537). สื่อประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : นานมี บุ๊คส์
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง. นนทบุรี : สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดการก่อกวนอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดการก่อกวนอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2550). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์. (2556). ตัวแบบเศรษฐศาสตร์การเมืองของการนํานโยบายไปปฏิบัติ (A Political Economic Model of Policy Implementation). วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา ปีที่ 2 ฉบับที่ 1. กรกฎาคม-ธันวาคม 2556. หน้า 1-27.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2532). การบริหารรัฐกิจเปรียบเทียบ. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทวีป ยอดเสรี. (2538). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ที่มีต่อโครงการเชื่อมโยงสินค้าเพื่อการผลิตและบริการตลาดข้าวของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรกำแพงเพชร จำกัด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- ทศพล สุทรวงศ์. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ทศพล สุทรวงศ์. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- ปกรณ ศิริประกอบ และศุภชัย ยาวะประภาษ. (2560). การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ: พาราไดม์ NPM ในประเทศนิวซีแลนด์. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะ กล้าประเสริฐ. (2559). การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี. ว. วิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. 11(2) : 215-227.
- พนิตดา นรสิงห์. (2552). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2556). “การประเมินโครงการ” ในประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 7 การประเมินโครงการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาศึกษาศาสตร์.
- พิภพ อุดม. (2537). การตลาดสำหรับธนาคาร. วารสารบริหารธุรกิจ, 17(66), 62-65.
- มณีวรรณ ต้นไทย. (2533). พฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่กองควบคุมสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาต่อประชาชนผู้มาติดต่อ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนต์ชัย แก้วหลวง. (2543). ความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการจากร้านขายยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนตรี เฉียบแหลม. (2536). ความพึงพอใจในภาระหน้าที่และงานของเกษตรอำเภอในจังหวัดภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2539). จิตวิทยาการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัฐวัลย์ เสงคราวิทย์. (2559). รูปแบบการประเมินแผนยุทธศาสตร์กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2556-2559 โดยใช้ทฤษฎีโปรแกรมประยุกต์. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนะ บัวสนธ์. (มปป.). ทฤษฎีการประเมินและอภิธานทฤษฎีการประเมิน Evaluation Theory and Meta Theory of Evaluation. สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2562 จาก <http://www.rattanabb.com/html/MetaTheory.pdf>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก.

- วรเดช จันทรศร. (2527). “การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบและคุณค่า”. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. ปีที่ 24 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม 2527) หน้า 535-554.
- วิชัย รูปขำดี. (2532). “นโยบายและการวางแผน” เอกสารประกอบคำสอน วิชาพื้นฐานนโยบาย สังคมและการวางแผน สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก). (อัสสัมชัญ).
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531). ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรในหมู่บ้านอพยพ โครงการเขื่อนรัชชประภา (เขื่อนเชี่ยวหลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แหวะมะ จินาแหวและอริยา คูหา. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษาประชาชนในเขตอำเภอเมือง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กทม.: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ. (ม.ป.ป.). รูปแบบการประเมินโครงการ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงคราม เสี่ยมพัทธ์. (2549). ยุทธศาสตร์การจัดการความปลอดภัยทางถนนของไทย : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมายในการตรวจจับผู้ขับขี่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2551). การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีษะทอง (รายงานการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สมบัติ บุญเลี้ยง. (2555). ความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านคุณภาพการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2565 จาก <http://human.pcru.ac.th/vijai/vi55.pdf>.
- สมบุรณ์ วิชัย. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจิมที่มีต่อผู้บริหารของเทศบาลตำบลจิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สมพร เพ็ญจันทร์. (2539). นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). คู่มือประกอบการฝึกอบรม จนท. สศช. เรื่อง เทคนิคการติดตามประเมินผล. โครงการจัดทำดัชนีชี้วัดการติดตามประเมินผลในระดับยุทธศาสตร์ของแผนฯ 10.

- สุธรรม ขนาศักดิ์. (2560). “ความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคใต้ ปีงบประมาณ พ.ศ.2558”. ว.การบริหารท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 10 : 64-84.
- สุพัฒน์ดา ภาราม. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนจากการชำระภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพมงคล อำเภอบางชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุภัสชา พันเลิศพาณิชย์. (2555). บริการสาธารณะกับบทบาทองค์กรส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2563. จาก <http://www.gotoknow.org/posts/422467>.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2552). การออกแบบและประเมินโครงการโดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง วารสารการวิจัยทางสังคมศาสตร์. หน้า 7-25.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อนุศักดิ์ จันทร์มา. (2537). ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการแสดงออกในบทบาทการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- อาภรณ์รัตน์ เลิศไพบรุษ. (2554). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามหลักสารานุกรมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกรด จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารจัดการคณะสงฆ์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Alexander, E. (1985). Form Idea to Action: Notes for a Contingency Theory of Policy Implementation Process. Administration and Society (16) 4. p. 403-426.
- Alkin, M. C. (1969). Evaluation Theory Development. Los Angeles: Prentice Hall.
- Alkin, M. C. (Ed.). (2004). Evaluation roots: tracing theorists' views and influences. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Bickman. L (1987). The functions of program theory. New Directions for Evaluation, 33, 5-18.

- Cheema, G. S. & Rondinelli, D. (1983). *Decentralization and Development: Policy Implementation in Developing Countries*. Beverley Hills, CA: Sage.
- Chen, H.-T. (1990). *Theory-driven evaluations*. Newbury Park, CA: Sage Publications Inc.
- Cronbach, L. J. (1963). *Educational Psychology*. New York : Harcourt Brace And World, Inc.
- deLeon, P. (1999). The missing link revisited: Contemporary implementation research. *Policy Studies Review*, 16 (3/4), pp. 311-330.
- Edwards III, George C. (1980). *Implementing Public Policy*. Washington, D.C.: Congressional Quarterly Press.
- Elmore, F. (1978). Organizational models of social program implementation. *Public Policy*. 1978 Spring;26(2). pp. 185-228.
- Fitzpatrick, J.L., Sanders, J.R., & Worthen, B.R. (2004). *Program evaluation: Alternative approaches and practical guidelines*. Saddle River, NH: Pearson Education, Inc.
- Fudge, C. and Barrett, S. (1981). "Reconstructing the Field of Analysis". In S. Barrett and C. Fudge (eds.), *Policy and Action*. London: Methuen.
- Grindle, M. (1986). *Politics and policy Implementation in the Third World*. Princeton : Princeton University Press.
- Guba, E.G. and Lincoln .Y.S. (1981). *Effective evaluation : improving the usefulness of evaluation results through responsive and naturalistic approaches*. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Hjern, B. and Porter, D. (1981). Implementation structures: A new unit of administrative analysis. *Organization Studies* 2: pp. 211–227.
- Hood, C. (1976). *The Limits of Administration*. London : Wiley.
- Kupermintz, H. (2003). Lee J. Cronbach's contributions to educational psychology. In B. J. Zimmerman and D. H. Schunk (Eds.). *Educational Psychology: A Century of Contributions*, pp. 289-302.
- Lane, Jan, E. (2000). *The Public Sector: Concepts, Models and Approaches*, Third Edition. Sage Publications Ltd.
- Majone, G. and Wildavsky, A. (1984). Implementation as evaluation. In J. Pressman and A. Wildavsky. *Implementation*. Berkeley: University of California Press.

- Millett, D.. (1954). *Management in the public service: the quest for effective performance*. New York: Mc Graw-Hill.
- Nagel, S. (1998) *Public Policy Evaluation: Making Super-Optimum decisions*. Aldershot: Ashgate Publishing Company.
- Nowakowski, R. J. (1983). *On Educational Evaluation: A Conversation with Ralph Tyler*. *Educational Leadership*, v40 n8 p24-29 May 1983.
- Patton, M. Q. (1978). *Utilization-focused evaluation*. Beverly Hills: Sage Publications.
- Patton, M. Q. (2012). *Essentials of utilization-focused evaluation*. London: Sage Publication, Inc.
- Robichau and Lynn Jr. (2009). *The Implementation of Public Policy: Still the Missing Link*. *The Policy Studies Journal*, Vol. 37, No. 1, 2009. pp. 21-36.
- Rogers, P. J. (2000b). *Causal Models in Program Theory Evaluation*. *New Directions for Evaluation* 87(3):47–55.
- Rossi H. P., Freeman E. H., and Lipsey, W. M. (1999). *Evaluation - A Systematic Approach* (6th, Sixth Edition). Thousand Oaks, CA, USA: Sage.
- Rossi H. P., Freeman E. H., and Wright R. S. (1979). *EVALUATION: A SYSTEMATIC APPROACH*. Sage Publications, Beverly Hills, California.
- Rossi, P. H., & Freeman, H. E. (1993). *Evaluation: A systematic approach* (5th ed.). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.
- Sabatier, P. & Mazmanian, D. (1979). *The Conditions of Effective Implementation: A Gide to Accomplishing Policy Objectives*. *Policy Analysis*, 5 (4), pp. 481-504.
- Sabatier, P. (1986). *Top-Down And Bottom-Up Approaches To Implementation Research*. *Journal Of Public Policy [paper journal]*, v.6 (1), pp. 21-48.
- Scriven, M. (1972). *Pros and cons about goal-free evaluation*. *Journal of Educational Evaluation*, 3(4), 1-7.
- Scriven, M. (1998). *Minimalist theory: The least theory that practice requires*. *American Journal of Evaluation*, 19(1), pp. 57-70.
- Stufflebeam and Shinkfield. (2007). *Evaluation Theory, Models and Applications*. John Wiley and Son, Inc.

- Stufflebeam, D. L. (2008). The CIPP model for evaluation in national conference on educational research 17-18 January 2008. Phitsanulok, Thailand: Faculty of Education Naresuan University.
- Stufflebeam, D. L., & Coryn, C. L. S. (2014). *Evaluation: Theory, models and applications* (2nd eds.). San Francisco: Jossey-Bass.
- Stufflebeam, D. L., & Shinkfield, A. J. (2007). *Evaluation: Theory, models and applications*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Tyler, W. R. (1943). The Importance in Wartime of Co-Operation between Schools and Parents. In *University of Chicago Magazine*. Volume 43, Number 6, Feb 1943. pp. 330-345.
- Tyler, W. R. (1986). *Educational Evaluation : New Roles, New Means*. Chicago : University of Chicago Press.
- UCLA. (2017). Marvin Alkin. Retrieved 28 March 2022 from <https://gseis.ucla.edu/directory/marvin-alkin/>
- Van Meter, D. & Van Horn, C. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration and society*. 6 (5): pp. 445-488.
- Vroom, V. (1967). *Work and Motivation*. New York: John Wiley and Sons.
- Williams, W. et al. (1982). *Studying implementation: Methodological and administrative issues*. Chatham, NJ: Chatham House Publishers.

ภาคผนวก

ที่ พค ๗๔๑๐๑/๐๖๐

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

อำเภอชาติตระการ พค ๖๕๓๖๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ

๑) เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประเด็นการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง มีความประสงค์จะทำการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ผู้มารับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง เพื่อรับฟังและสำรวจความคิดเห็น ความต้องการของประชาชนที่มาติดต่อราชการ เพื่อนำความคิดเห็นที่ได้จากแบบสำรวจดังกล่าว ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการบริการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด และเพื่อเป็นการสำรวจความพึงพอใจตามตัวชี้วัดที่ ๑ มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ ตามการประเมินการกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษสำหรับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดจ้างสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่มีการสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งทางมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพิษณุโลกได้คัดเลือกและขึ้นบัญชีไว้ เพื่อดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ ๑ มิติที่ ๒ ด้านคุณภาพการให้บริการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร.กมลเดช โพธิ์นิษฐ อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นผู้ประเมินความพึงพอใจผู้รับบริการตามตัวชี้วัดที่ ๑ มิติที่ ๒ ด้านคุณภาพการให้บริการ เพื่อประกอบการตรวจรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมบุญ สังกะเรื้ออยู่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

สำนักปลัด อบต.บ้านดง

งานบริหารทั่วไป

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๕๕๐๐ ๔๘๑๔-๒๐, ๐๕๕๔-๗๔๘๗๑๔. ๑

www.bandong.go.th

“มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีจิตบริการ ยึดมั่นคุณธรรม ทำงานเป็นทีม”

ประเด็นการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ ปี ๒๕๖๕
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอนาคู จังหวัดนครราชสีมา

๑.การดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง ๕ งานบริการ ประกอบด้วย

- ๑.๑ งานด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง
- ๑.๒ งานด้านการศึกษา
- ๑.๓ งานด้านป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๔ งานด้านรายได้หรือภาษี
- ๑.๕ งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

๒.ในการสำรวจและประเมินความพึงพอใจในแต่ละงานอย่างน้อยต้องมีการกำหนดกรอบงานที่จะประเมินประกอบด้วย

- ๒.๑ ความพึงพอใจต่อขั้นตอนการให้บริการ
- ๒.๒ ความพึงพอใจต่อช่องทางการให้บริการ
- ๒.๓ ความพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- ๒.๔ ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวก

๓.แบบสำรวจ แยกออกเป็น ๒ ตอน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริการ/ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ สำรวจความพึงพอใจผู้รับบริการที่มีต่อ อบต.แยกตามประเด็นการสำรวจข้างต้น

๔.ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชน ผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

(นายสมบุญ สังข์เครืออยู่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการให้บริการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ 2565

ข้อชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
2. อายุ ☐ 1) ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2) 21 - 40 ปี ☐ 4) 41 - 60 ปี ☐ 6) 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
☐ 1) ไม่ได้เรียนหนังสือ ☐ 2) ประถมศึกษา ☐ 3) มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า
☐ 4) ปริญญาตรี ☐ 5) สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพของผู้มารับบริการ
☐ 1) เกษตรกร/องค์กรเกษตรกร ☐ 2) ผู้ประกอบการ/ ค้าขาย
☐ 3) ประชาชนผู้รับบริการ ☐ 4) องค์กรชุมชน/เครือข่ายองค์กรชุมชน
☐ 5) ข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ ☐ 6) อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หัวข้อแบบสอบถามความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ					
1.1 การประชาสัมพันธ์ (ป้าย/ เอกสาร) เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ					
1.2 การให้บริการเป็นระบบและตามขั้นตอน					
1.3 การให้บริการตามลำดับก่อนหลัง เช่น มาก่อนต้องได้รับบริการก่อน					
1.4 ความสะดวกรวดเร็ว เหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์ในการให้บริการ					
1.5 กรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินการ มีการแจ้งวิธีแก้ไขอย่างชัดเจน					
2. ด้านช่องทางการให้บริการ					
2.1 การประชาสัมพันธ์ช่องทางการให้บริการแก่ประชาชน					
2.2 มีช่องทางการให้บริการที่ครอบคลุมในทุก 7 งานบริการ					
2.3 ความง่าย/ สะดวกในการเข้าถึงช่องทางในการให้บริการ					
2.4 มีช่องทางการให้บริการผ่านระบบออนไลน์					
2.5 มีช่องทางการในการร้องเรียน/ ร้องทุกข์/ ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม					

3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
3.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายของผู้ให้บริการ					
3.2 ความเต็มใจและความพร้อมในการให้บริการอย่างสุภาพ					
3.3 ความรู้ความสามารถในการให้บริการ เช่น สามารถตอบคำถาม ชี้แจงข้อสงสัยให้คำแนะนำได้เป็นต้น					
3.4 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่					
3.5 การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ					
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
4.1 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ประชาสัมพันธ์บอกจุดบริการ					
4.2 จุด/ช่อง การให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก					
4.3 ความเพียงพอ และความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่นั่งรอรับบริการ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์ ฯลฯ					
4.4 ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ					
4.5 ช่องทางการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อการให้บริการ เช่น กล้องรับความเห็น call center เป็นต้น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือที่ท่านได้เสียสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการในครั้งนี้

ประวัติ

ชื่อ-สกุล	กมลศ โปธิกนิษฐ
วัน เดือน ปีเกิด	13 กรกฎาคม 2522
ที่อยู่ปัจจุบัน	ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000 โทรศัพท์ 0-5596-1961, 08-6928-1922 โทรสาร 0-5596-1148
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2544	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2547	ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ.2553	ปริญญาโท Master's Degree, M.A. Conflict analysis and Management, Royal Roads University, CANADA (ทุนพัฒนาอาจารย์ สาขาขาดแคลน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.))
พ.ศ.2561	ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2557 (ระดับปริญญาเอก)
พ.ศ.2561	ประกาศนียบัตร หลักสูตรการแปรเปลี่ยนความขัดแย้งสู่ทางเลือกที่สร้างสรรค์ “Conflict Transformation Course” สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ.2565	ใบรับรอง หลักสูตรฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการสำหรับจัดกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อการปฏิรูป สถาบันพระปกเกล้า

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

28 สิงหาคม 2554 เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย ชั้นที่ 5 เบญจมาภรณ์
มงกุฎไทย
30 พฤษภาคม 2559 เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก ชั้นที่ 5 เบญจมาภรณ์
ช้างเผือก

ประสบการณ์

2565-ปัจจุบัน - **ที่ปรึกษา** คณะกรรมการอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานคุม
ประพฤติจังหวัดพิษณุโลก
2564-ปัจจุบัน - **ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน** ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA
2563-ปัจจุบัน - **ผู้ไกล่เกลี่ย** ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ทะเบียนเลขที่ 1001/2563
2557-2558 - **กรรมการที่ปรึกษา** กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 3 (กอ.รมน. 3)
2557-2558 - **กรรมการที่ปรึกษา** ศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.กอ.รมน. 3)

หนังสือ/ตำรา

พัชรินทร์ สิริสุนทร, กมลเศ โปธิกนิษฐ และวัชรวุฒิ ชื่อสัตย์. (2563). **ขัดขึ้น**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
กมลเศ โปธิกนิษฐ. (2563). **ทฤษฎีนโยบายสังคมและการวิพากษ์นโยบาย**. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
วสิน ปัญญาอุตรตระกูล และ กมลเศ โปธิกนิษฐ . (2560). บทสำรวจสถานการณ์แรงงานข้ามชาติใน
เขตภาคเหนือตอนล่าง : เมื่อวาน และวันนี้ (ที่ต้องอยู่ให้รอด). **หนังสือชุดสายธารอารยธรรม
ศึกษาโขง-สาละวิน ลำดับที่ 8. สถานอารยธรรมศึกษาโขง-สาละวิน มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
พิษณุโลก :
รัตนสุวรรณการพิมพ์.

ผลงานตีพิมพ์

ภาษาไทย

กมลเศ โปธิกนิษฐ และธนรัตน์ ทรงสมบูรณ์. (2564). *การเว้นระยะห่างทางสังคม ระยะห่างทางชนชั้น กับการกลายเป็นกลุ่มผู้มีสถานะรอง: กรณีศึกษากลุ่มผู้ค้าในตลาดสดในเขตเทศบาลพิษณุโลก*. บทความได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการมานุษยวิทยาในสถานการณ์โรคระบาด “โรคเปลี่ยนคน คนเปลี่ยนโลก” ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

<https://www.sac.or.th/portal/th/article/detail/175>

กมลเศ โปธิกนิษฐ พัทรินทร์ สิริสุนทร และวัชรพล พุทธรักษา. (2560). หมอลำ: จากสุนทรีศาสตร์แห่งการกดทับสู่การเป็นดนตรีแห่งอัตลักษณ์ (Molam music: From Subalternity's Aesthetics becoming a World Music). *วารสารอารยธรรมศึกษา โขง-สาละวิน*, 9(1), 56-87. (TC11)

กมลเศ โปธิกนิษฐ พัทรินทร์ สิริสุนทร บุญยสฤษฎ์ อเนกสุข และวัชรพล พุทธรักษา. (2560). แรงงานข้ามชาติ กับ การทำให้เป็น “สัตว์-เศรษฐกิจ” ภายใต้ภาวะการถูกกดทับ: กรณีศึกษาแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย (Migrant Workers and an Economic Animalization under Subalternity: A Case of Migrant Workers in Thailand). *วารสารสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 13(1). 99-119. (TC11).

กมลเศ โปธิกนิษฐ. (2555). “การทำให้เป็น “ผีปอบ” และการกีดกันทางสังคม ในมุมมองของการบริหารความขัดแย้ง” (Ogre-zation and Social Discrimination in Conflict Management Perspectives). *วารสารวิชาการ สถาบันพระปกเกล้า*. (10), 2, 121-143.

กมลเศ โปธิกนิษฐ และพัชรินทร์ สิริสุนทร. (2554). “Understanding the World of Differences: an Alternative Approach for Conflict Management” . *การพัฒนาสังคมเชิงสร้างสรรค์ โอกาสหรือวิกฤติในประชาคมอาเซียน*. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

กมลเศ โปธิกนิษฐ และพัชรินทร์ สิริสุนทร. (2553). “Soft System Methodology (SSM) for Conflict Management: The lesson from rural development project of Thailand government, A Case of Naresuan State University and Local Administrative Organization”. ในหนังสือ *“ความขัดแย้งในสังคมไทย: ทางรอด ทางเลือก หรือทางตัน” (Conflicts in Thai Society: Survival, Alternative or Impasse)*. ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ (Community of Practice (CoPs).) “กลุ่มศาลาร่มไม้”, มหาวิทยาลัยนเรศวร , พิษณุโลก

ภาษาอังกฤษ

- Photikanit, K. Songsomboon, T. & Singnoy, A. (2020). The Resistance and Negotiation on the Meaning of Nightlife Entertaining Girls. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*. 13(3). 67-81.
- Photikanit, K, Sirasoonthorn, P., Boonyasarit A., Watcharabon B. (2018). Thai State, Health Discourses and Subalternity among Migrant Workers: Lesson Learned From Thailand. *PEOPLE: International Journal of Social Sciences*. 4(3). 360-381. (Index Copernicus, Grdspublishing, and Google Scholar)
- Photikanit, K., Sirasoonthorn, P. (2018). The Reconstruction of Social Ideology through the Power of Music: A Case of Suntaraporn Band, Thailand, *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 39(2), 343-350. (SCOPUS Q4)

การนำเสนอผลงาน

- Photikanit, K, Sirasoonthorn, P., Boonyasarit A., Watcharabon B. (2017). Thai State, Health Discourses and Subalternity among Migrant Workers: Lesson Learned From Thailand. **12th International Conference on Business Management & Legal Studies (ICBMLS)**, 20-21 June 2017, Kuala Lumpur 20-21 June 2017. University of Malaya, Rumah Kelab PAUM Clubhouse (Persatuan Alumni Universiti Malaya), Kuala Lumpur, Malaysia
- กมลเศ โปธิกนิษฐ พัทรินทร์ สิริสุนทร บุญยสฤกษ์ อเนกสุข และวัชรพล พุทธรักษา. (2559). บทวิเคราะห์การผลิตซ้ำอุดมการณ์ประชาธิปไตยแบบ ฌาคส์ ร็องสิแยร์กับนัยยะทางบทเพลง. **บทความเพื่อนำเสนอปากเปล่า (Oral Presentation) ในโครงการสัมมนาเครือข่ายนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ครั้งที่ 15 ประจำปีการศึกษา 2558, ในระหว่างวันที่ 28 – 29 พฤษภาคม 2559 ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา**
- กมลเศ โปธิกนิษฐ และพัชรินทร์ สิริสุนทร. (2558). “อำนาจเชิงสัญลักษณ์ของคนจน: กรณีศึกษาการต่อสู้ขัดขืนของชาวนาในประเทศไทย” (Symbolic Power of The Poor: A Case of Farmers’ Resistance in Thailand). **บทความเพื่อนำเสนอปากเปล่า (Oral Presentation) ในโครงการประชุมวิชาการนานาชาติด้านชาติพันธุ์ในเอเชีย ครั้งที่ 1**

เรื่อง "ชีวิต อำนาจ ชนิตพันธุ์" ระหว่างวันที่ 20 -21 สิงหาคม 2558 ณ อาคารเอกาทศรถ
มหาวิทยาลัยนเรศวร

Photikanit, K., Sirasoonthorn, P., (2010), "The Constructive Conflict Management
Strategy: The Lesson from Rural Development Project of Thailand
Government", the 4th The Asian Rural Sociology Association (ARSA)
International Conference, Legazpi City, Philippines on Sept 6-10, 2010.

Photikanit, K., Sirasoonthorn, P., (2009), "The Application of SSM for Conflict
Management: A Case of Naresuan State University and Local Administration",
Paper presented at The Inter – University Cooperation Program, "Toward
Knowledge Networks for the Economy, Society, Culture, Environment and
Health for the GMS and Asia - Pacific", in session 6: Institutional
Strengthening and Community Empowerment, at University of Mumba, India

โครงการวิจัย

2564-ปัจจุบัน - **หัวหน้าโครงการวิจัย** เรื่อง โครงการศึกษาและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายยุติธรรม
ภาคประชาชนเพื่อสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ตามแนวทางสันติวิธี: เขตภาคเหนือ
ตอนล่าง
ภายใต้การสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณแหล่งทุนภายนอก ทุนอุดหนุนการวิจัยและ
นวัตกรรม ทุนอรรถวิทย์ภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ ประจำปี 2564 จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
(วช.)

2564-ปัจจุบัน - **หัวหน้าโครงการวิจัย** เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานตาม
แนวทางยุติธรรมชุมชนของอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดพิษณุโลก โดยได้รับทุนสนับสนุน
จากงบประมาณรายได้ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ 2564

2564-ปัจจุบัน - **หัวหน้าโครงการวิจัย** เรื่อง โครงการศึกษา และพัฒนาศักยภาพเพื่อการแก้ไขปัญหา
ความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธีของคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์ยุติธรรมชุมชน
จังหวัดพิษณุโลก โดยได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ 2564

2561-2562 - **หัวหน้าโครงการวิจัย** เรื่อง โครงการวิจัยเพื่อสำรวจข้อมูลประเด็นความขัดแย้งจาก
การดำเนินโครงการตามแผนนโยบายของรัฐในพื้นที่ภาคเหนือ (Conflict Mapping

Phase 2) ภายใต้การสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

- 2561 - **หัวหน้าโครงการ** โครงการวิจัยเพื่อสำรวจข้อมูลประเด็นความขัดแย้งจากการดำเนินโครงการตามแนวนโยบายของรัฐในพื้นที่ภาคเหนือ (Conflict Mapping Phase 2) โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสถาบันพระปกเกล้า ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ 04506/2561
- 2557 - **นักวิจัย** (ผู้ร่วมวิจัย). โครงการวิจัยรายงานข้อมูลความคิดเห็นประชาชนเพื่อการปฏิรูป 17 จังหวัดภาคเหนือ. ศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป” กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 3
- 2557 - **นักวิจัย** (ผู้ร่วมวิจัย). โครงการฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการจัดการความขัดแย้งที่เกิดจากการดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐ. สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

โครงการบริการวิชาการ

- 2565 - **วิทยากร** การเสวนาการขับเคลื่อนงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในจังหวัดพิษณุโลก “มหกรรมไกล่เกลี่ยหนี้สินครัวเรือน ครั้งที่ 16 และยุติธรรมพบประชาชน” จังหวัดพิษณุโลก วันศุกร์ที่ 27 พฤษภาคม 2565 ณ โรงแรม ดิ อิมพีเรียล ไฮเทล แอนด์ คอนเวนชั่นเซ็นเตอร์ จังหวัดพิษณุโลก
โดยนายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน
- 2565 - **วิทยากร** หัวข้อ การวิเคราะห์ความขัดแย้งและเทคนิคการเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในระดับชุมชนโดยสันติวิธี โครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก ด้านการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน จำนวน 9 รุ่น ระหว่างวันที่ 27 เมษายน-11 พฤษภาคม 2565 โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก โดยนายจุติ ไกรฤกษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธาน
- 2565-ปัจจุบัน - **ที่ปรึกษา** คณะกรรมการอาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดพิษณุโลก
- 2565 - **หัวหน้าโครงการ** โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งตามแนวทางสันติวิธีของคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์ยุติธรรมชุมชนจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้

โครงการวิจัย เรื่อง โครงการศึกษา และพัฒนาศักยภาพเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งตาม
แนวทางสันติวิธีของคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์ยุติธรรมชุมชนจังหวัดพิษณุโลก

- 2565 - **หัวหน้าโครงการ** โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
ตามแนวทางสันติวิธีของคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์ยุติธรรมชุมชนจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้
โครงการวิจัย เรื่อง โครงการศึกษา และพัฒนาศักยภาพเพื่อการ แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
ตามแนวทางสันติวิธีของคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์ยุติธรรมชุมชนจังหวัดพิษณุโลก
- 2564 - **คณะกรรมการประเมินตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน** ระดับหลักสูตรพยาบาลศาสตร
บัณฑิต ปีการศึกษา 2563 คณะพยาบาลศาสตร์ ม.นเรศวร
- 2564 - **คณะกรรมการประเมินตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน** ระดับหลักสูตรวิทยาศาสตร์
บัณฑิต สาขาจิตวิทยา ปีการศึกษา 2563, คณะสังคมศาสตร์ ม.นเรศวร คณะสังคมศาสตร์
ม.นเรศวร
- 2564 - **ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน** ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA Version 3.0
- 2563 - **ผู้ประสานงาน** การลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่าง มหาวิทยาลัย
นเรศวร กับ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม
- 2563 - **ผู้ประสานงาน** การลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOA) ระหว่าง
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร กับ สำนักงานยุติธรรมจังหวัดพิษณุโลก

2563-2564 - หัวหน้าโครงการ

- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2
ด้านคุณภาพการให้บริการของเทศบาลตำบลสนามคลี อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัด
พิษณุโลก
- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการจากองค์การบริหารส่วน
ตำบลน้ำกุ่ม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล
เนินเพิ่ม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการจากองค์การบริหารส่วน
ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบล
บ่อภาค อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลยางโกลน อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้มารับบริการตามตัวชี้วัดที่ 1 มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนเมี่ยง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
- โครงการสำรวจและประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

การบรรยาย/วิทยากรบรรยายพิเศษ

- 2561 – **Keynote Speaker** (ภาษาอังกฤษ) “HEALTH DISCOURSES AND SUBALTERNITY AMONG MIGRANT WORKERS” การประชุม 2nd Pattaya International Conference on Social Science & Humanities (ICSSH) โดย Global Association for Humanities and Social Science Research (GAHSSR) วันที่ 25 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรม Avani Pattaya Resort & Spa เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
- 2561 - **วิทยากร** (ภาษาอังกฤษ) บรรยายหัวข้อ “ปฏิบัติการวิเคราะห์และจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนา” หลักสูตรฝึกอบรมนานาชาติของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ หลักสูตร “The Integration of Sufficiency Economy for Empowerment on Mobilizing Sustainable Development” โดย วิทยาลัยประชาคมอาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างวันที่ 21-22 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรม รัตนปาร์ค อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
- 2561 – **วิทยากร** บรรยายหัวข้อ “การเจรจาไกล่เกลี่ยและการบริหารความขัดแย้งโดยสันติวิธี” วันที่ 19 กรกฎาคม 2561 ณ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
- 2561 – **วิทยากร** บรรยายหัวข้อ วิทยากร หัวข้อ “จิตวิทยาในการควบคุมฝูงชน” กองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยจังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 6, 14, 20 สิงหาคม 2561 ณ ห้องสอนอบรม กองพันทหารม้าที่ 9 กองพลทหารราบที่ 4 ค่ายสมเด็จพระเอกาทศรถ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

- 2561 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อ “จิตวิทยาในการควบคุมฝูงชน” กองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อย จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 3, 10, 17, 20 กันยายน 2561 ณ ห้องสอนอบรม กองพันทหารม้าที่ 9 กองพลทหารราบที่ 4 ค่ายสมเด็จพระเอกาทศรถ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
- 2560 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “การระงับข้อพิพาทด้วยยุติธรรมชุมชน”. โครงการฝึกอบรม “การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกับการสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน”. สำนักงานยุติธรรมจังหวัดพิษณุโลก. วันที่ 23 มีนาคม 2560 ณ โรงแรม เดอะ แกรนด์ ริเวอร์ไซด์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
- 2558 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “การวิเคราะห์และบริหารความขัดแย้งโดยสันติวิธี”.โครงการฝึกอบรม “สันติศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”. สถานการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร. วันที่ 1 เมษายน 2558 ณ ห้องประชุมเอกาทศรถ 209 ชั้น 2 อาคารเอกาทศรถ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
- 2557 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “การวิเคราะห์และบริหารความขัดแย้งโดยสันติวิธี”.โครงการฝึกอบรม “สันติศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”(Peace Studies for Local Development). สถานการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร. ระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม 2557 ณ ห้องเอกาทศรถ 210 อาคารเอกาทศรถ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
- 2557 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้”. กองทัพอากาศที่ 3. วันที่ 20 มิถุนายน 2557 ณ ห้องประชุมคชรัตน์ 2 กองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3
- 2557 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “การวิเคราะห์และบริหารความขัดแย้งโดยสันติวิธี”. โครงการฝึกอบรม “สันติศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” (Peace Studies for Local Development). สถานการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร. ระหว่างวันที่ 7 – 9 พฤษภาคม 2557 ณ โรงแรมอัมรินทร์ ลากูน จังหวัดพิษณุโลก
- 2556 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “เทคนิคการจัดการจัดการความขัดแย้งในชุมชนและทักษะในการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม”. โครงการศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความขัดแย้ง, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วันที่ 17 สิงหาคม 2556 ณ ห้อง 501 ชั้น 5 อาคารศรีรัศมิ์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- 2555 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “เทคนิคการจัดการจัดการความขัดแย้งในชุมชนและทักษะในการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม”. โครงการศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความขัดแย้ง, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วันที่ 4 สิงหาคม 2555 ณ ห้อง 501 ชั้น 5 อาคารศรีรัศมิ์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- 2554 - **วิทยากร** บรรยายหัวข้อเรื่อง “เทคนิคการศึกษาการจัดการความขัดแย้งในชุมชนและทักษะในการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม”. โครงการศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความขัดแย้ง, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วันที่ 28 กันยายน 2554 ณ ห้อง 501 ชั้น 5 อาคารศรีรัศมิ์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทุน และรางวัล

- 2563 – **รางวัลนวัตกรรมจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกระดับดีมาก** โครงการประกวดและเผยแพร่ นวัตกรรมจากงานวิจัยสู่สังคม โดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร วันที่ 3 กันยายน 2563 ณ บริเวณโถงชั้น 1 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 2563 – **ทุนสนับสนุนการเขียนบทความวิจัย (Research Paper)** โรคเปลี่ยนคน คนเปลี่ยนโลก โครงการมานุษยวิทยาในสถานการณ์โรคระบาด ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
- 2560 – **ทุนวิจัย** ภายใต้แผนพัฒนาศักยภาพบัณฑิตวิจัยรุ่นใหม่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ 2561.
- 2557 - **ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2557 (ระดับปริญญาเอก)
- 2557 – **ใบประกาศนียบัตร**จากกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 3 (กอ.รมน. 3) ในฐานะผู้ปฏิบัติงานช่วยเหลือทางราชการในการสำรวจความคิดเห็นแนวทางในการปฏิรูปการเมืองการปกครองของประชาชนในพื้นที่ภาคเหนือ. ศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป. กอ.รมน. 3). กองทัพภาคที่ 3
- 2557 – **นายกสโมสรนิสิตบัณฑิตศึกษา** มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา 2557
- 2550 - **ทุนพัฒนาอาจารย์** ระดับปริญญาโท สาขาขาดแคลน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) Master’s Degree, M.A. Conflict analysis and Management, Royal Roads University, CANADA